

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

*Ḡakoloucíá toū ānagn̄wstou
□□goun tà Sulleitourgiká*

Sulleitourgikon

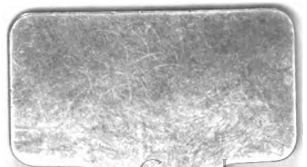

00099708\$

1381

f.

18

Digitized by Google

6

3

Morning
Evening Service
(Great Church)

98 B & 30

Indian Institute, Oxford.

THE MALAN LIBRARY

PRESENTED

BY THE REV. S. C. MALAN, D.D.,

VICAR OF BROADWINDSOR,

January, 1885.

1381 f. 18

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ

ΗΓΟΥΝ

ΤΑ ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ

Μετὰ πλείσσης ἐπιμελείας διορθωθείσα.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ.

ΠΑΡΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΑΤΚΕΙ ΤΟΥ ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ.

1829.

Ἡ παρῶσα Ἐκδόσις πωλεῖται Αὐτ. Λ. — :35

BODLEIAN
19
JAN

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ

ΕΣ ΠΕΡΙΝΟΥ.

Μετὰ τὸν εὐλογητὸν, ὁ Ἀναγκάσιος τὸν Προοιμακὸν
Ψαλμὸν ὕμνος ἡσύχως, καὶ ταπεινῇ τῇ φωνῇ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν τῷ Βα-
σιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ, καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ργ'. 103.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός
μου ἐμεγαλύνεις σφόδρα. Ἐξομολόγησιν, καὶ με-
γαλοκρέτειαν ἐπεύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς
ιμάτια. Ἐπέτασαν τὸν Οὐρανὸν ὡσεὶ δέριον ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς
νέφη πνεῦμα ἐπίβασιν αὐτοῦ ὁ περιπατῶν ἐπὶ πα-
ρύγων ἀέματα. Ὁ ποικῶν τὰς Ἀγγέλους αὐτῷ Πνεύ-
ματα, καὶ τοὺς Λειτουργοὺς αὐτῷ πυρὸς φλόγα. Ὁ
θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος
ὡς ἱμάτιον τῷ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ πῶν ὄρεων
στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιεικῆσεώς σου φεύξο-
ται, ἀπὸ φωνῆς βροτῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀνα-
βαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν

BODLEIAN
19
JAN
1928
OXFORD

ΑΚΟΛΟΥΤΕ

ΕΣ ΠΕΡΙ

συλλέξασιν. πάντα πληροθή-
 δε σε τὸ πρό-
 τὸ πνεῦμα αὐ-
 τῶν ἐπιστρέ-
 σε, καὶ κτιθήσου-
 τον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ
 εὐφρανθήσεται Κύριος
 Μετὰ τὸν εὐλογοῦν-
 Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν
 Φαλμὸν, ὅπως ἵστα-
 μέμιν, ὁ ἀπτόμενος τῶν
 Δεῦτε προσκυνήσατε. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ
 τῷ Βασιλείῳ. Ἐγὼ μεῖς ἕως ὑπάρχω. Ἦδυν-
 Δεῦτε προσκυνήσατέ με· ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι
 σιλεῖ ἡμῶν. κλείποιν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς
 Δεῦτε προσκυνήσατε ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτοῦς.

Χριστῷ τῷ μου τὸν Κύριον. Ὁ Ἥλιος ἔγνω
 ἔ, ἔθε σκοτός, καὶ ἐγένετο νύξ.
 ἔθε τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν

Εὐλογοῦν, καὶ Ἰῶ, καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν,
 μου ἐργα, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
 Ἀλληλ. Ἀλληλ. Δόξα σοι ὁ Θεός.
 ἡμῶν ὁ πρῶτον Κάθισμα τῷ Φαλτηρίῳ· εἶθ' ἔπω
 στεγῶν Κύριε ἐκέκραξα, εἰς τὸν τυχόντα ἦχον.

ΨΑΛΜΟΣ ρμ'. 140.

μετὰ ἡμῶν ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσον με· πρόσ-
 τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου· ἐν τῷ κεκραγῆναι με
 πρὸς σέ, εἰσάκουσον μου Κύριε. Κατευθυνθήτω ἡ
 τῆ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρισ
 αἱ χειρῶν μου θυμία εἰσπερινῆ, εἰσάκουσον με Κύ-
 ρι. Θεὸ Κύριε φυλακὴν τῷ σώματι μου, καὶ θυμῶν μου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

τόπον, ὃν ἐθαμελίωσας αὐτῆ. Ὅμιον ἔθου, ὃ οὐ
 παρελεύσονται, ἕδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι πῆν γῆν.
 Ὁ ἔξαποστέλλων κηγάς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον
 τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιῶσι πάντα τὰ
 θηρία τῆ ἀγροῦ, προσδέχονται ἄεργα εἰς δίψαν
 αὐτῶν: ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τῆ Οὐρανοῦ κατασκι-
 νῶσει, ἐκ μέσων τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Πο-
 τίξαι ἔρη ἐκ τῶν ὑπερφῶν αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ
 τῶν ἔργων αὐτοῦ χορτασθήσονται ἡ γῆ. Ὁ ἔξακατέλ-
 λει χάριτος τοῖς κτήνεσι, καὶ χλοῶν τῆ ἀφεία πᾶσι
 ἀνθρώπων. Τῷ ἐξαγαγεῖν ἄρτων ἐκ τῆς γῆς, καὶ
 εἶτος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἐλαρυῖαι
 πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίας ἀνθρώπου
 κυρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τῆ πιδίου, αἱ
 κέδροι τῆ Λιβανῆ εἰς ἐφαύσας: καὶ ἔρωδιαι ἐν-
 νοασύσονται: τῷ ἔρωδιῷ ἡ κατοικία ἡγείται αὐτῶν.
 ἔρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς
 λαγωῖς. Ἐποίησε Σελήνην εἰς καιροῦς: ὁ ἥλιος
 ἔγνω πῆν ὄσειν αὐτῷ. Ἐθου σπάτος, καὶ ἐγένετο
 κῆξ: καὶ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία
 τοῦ ἄρου. Σκύμνοι ἀρυσμένοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ
 ζῆπαι παρά τῷ ὠσῷ βρωῖσι αὐτοῖς. Ἀπέστειλεν
 ὁ ἥλιος, καὶ ἀνήχησαν, καὶ εἰς τὰς μάκτρας
 αὐτῶν κροικιδύονται. Ἐξελεύσεται ἀνθρώπος ἐπὶ
 τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ πῆν ἐργασίᾳ αὐτῷ, ἕως
 ἑσπέρας. Ὡς ἐμαγαλίωθῃ τὰ ἔργα σου Κύριε,
 πάντα ἐκ σοφίας ἐποίησας: ἐπληρώθῃ ἡ γῆ τῆς
 κτίσεώς σου. Αὐτὴ ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη, καὶ
 εὐρύχωρος: ἐκεῖ ἔρπετα, ἀπὸ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς.
 Ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων, ἐκεῖ πλοῖα διαπε-
 ρεῖονται. Δράκων ἕως ὅν ἐπλασας ἐμπιύζει αὐ-
 τῶν: πάντα πρὸς σὲ προαδεῶσι, δῶναι πῆν τροφήν
 αὐτῶν

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ. 5

αυτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σε αυτοῖς, συλλήξουσιν. Ἀνοίξαντός σε τὴν χεῖρα, τὰ σύμπτωτα πλησθήσονται χριστόπιτος. Ἀποσρέψαντος δὲ σε τὸ πρόσωπον, παραχθήσονται· ἀνταγελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χῶν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξεκποστελεῖς τὸ Πνεῦμά σε, καὶ κτιθήσονται, καὶ ἀνακαίνετε τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τὴν αἰῶνα, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμει, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται. Ἄτω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου· ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπειεν ἀμαρτῶλοι ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχεν αὐτοῦς. Εὐλόγει ἡ ψοχή μου τὸν Κύριον. Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτῆ, ἔθε σκότος, καὶ ἔγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ πάντι, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἀλληλ. Ἀλληλ. Ἀλληλ. Δόξα σοι ὁ Θεός. Εἶτα τὸ πρῶτον Κᾶθισμα τῶ Φαλαγγίου· εἶθ' ἔτω τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, εἰς τὸν τυχόντα ἤχον.

ΨΑΛΜΟΣ ρμ'. 140.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσακήσόν μου· πρὸς χεῖρας τῆ Φωνῆ τῆς δεήσεώς μου· ἐν τῷ κειραγένοι με πρὸς σέ, εἰσακήσόν μου Κύριε. Κατευθυσθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαροις καὶ χειρῶν μου θυμίαμα ἑσπερινῆ, εἰσακήσόν μου Κύριε. Θεῷ Κύριε φυλακὴν τῷ σώματι μου, καὶ θύρα

6 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΒΣΠΕΡΙΝΟΥ.

περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους ποικιλίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις. Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ ἔμὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν. Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλῆ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου. Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν, κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν. Ἀκέσονται τὰ ρήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίθη τὰ ὅσα αὐτῶν παρὰ τὸν Ἄδην. Ὅτι πρὸς σέ Κύριε, Κύριε οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπὶ σοὶ ἠλπίσα, μὴ αἰτανέλης τὴν ψυχὴν μου. Φύλαξέν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοὶ, κατὰ βόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ΨΑΛΜΟΣ ρμά. 141.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην. Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου. Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἔπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι. Κατηνόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγιγνώσκων με. Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου. Ἐκέκραξα πρὸς σέ Κύριε, εἶπα, σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἰ ἐν γῆ ζώντων. Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφοδρὰ. Ῥῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Εἰς

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ. 7

Εἰς Στίχους Γ΄.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τῷ ἔξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου. Ἐμὲ ὑπομιῖναι δίκαιαι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Εἰς Στίχους Η΄.

Ἐκ βαθέων ἐπέκραξά σοι Κύριε, Κύριε, εἰσακουσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Εἰς Στίχους Θ΄.

Ἐὰν ἀνομίας παρατήρης Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοί ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ἔνεκεν τῷ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἠλπίσεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Εἰς Στίχους Δ΄.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπίσατο Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὅτι παρά τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πόσις παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ ρις'. 116.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινίσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτῷ ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τῷ Κυρίῳ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δόξα, καὶ γῆν. Εἰσοδος.

Φῶς ἰλαρὸν Ἀγίας δόξης, Ἀθανάτου Πατρὸς, Οὐρανίᾳ, Ἀγίᾳ, Μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν Ἠλίε δύσιν, ἰδόντες φῶς Ἐσπερινόν, ἡμῖν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν:

A 4

Ἄξιόν

Β ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

Ἀξιόν σε ἐν παῖσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς, αἰσίαις.
Τὴν Θεῶν, ζωὴν ὁ διδύς· διὸ ὁ Κόσμος σέ δοξάζει.
Εἶτα τὰ Προκείμενα τῆς Ἑβδομάδος.

Τῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας. Ἦχος Πλ. δ'.
Ἰδὲ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι Κυρίου.
Στίχος. Οἱ ἱερωταὶ ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς
οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ Ἑσπέρας. Ἦχος δ'.
Ὁ Κύριος εἰσακέσεται μου, ἐν τῷ κερραγένοι μὲ
πρὸς αὐτόν.

Στίχος. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με, εἰσήκουσάς με
ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου.

Τῇ Τρίτῃ Ἑσπέρας. Ἦχος α'.

Τὸ ἔλεός σου Κύριε, καταδιώξει με, πάσας τὰς
ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Στίχος. Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστε-
ρησεῖ, εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Τῇ Τετάρτῃ Ἑσπέρας. Ἦχος Πλ. α'.
Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ
δυνάμει σου κρινεῖς με.

Στίχος. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.
Τῇ Πέμπτῃ Ἑσπέρας. Ἦχος Πλ. β'.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τὸ ποιήσαντος τὸν
Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Στίχος. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη,
ἵνα ἴδω ἢ βοήθειά μου.

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας. Ἦχος Βαρύς.
Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μεεῖ, τὸ ἔλεός σε προφθάσαι με.

Στίχος. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θεός.
Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας. Ἦχος Πλ. β'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.
Στίχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύταμιν, καὶ περιζώσατο.

Στίχ.

Στίχος. Καὶ γὰρ ἐπερέωσεν τὴν Οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Καὶ μετὰ τὸ Προκείμενον, λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ε Τ Χ Η.

Καταξίωσον Κύριε ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀμαρτήτως φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σοί. Εὐλογητός εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα τὰ Στιχηρὰ τῶν Στίχων, ἐν οἷς λέγομεν τὰς παρόντας Στίχους δι' ὅλα, εἰ ἐκῆσι Δεσποτικῇ Ἑορτῇ.

Στίχος α'. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ Οὐρανῷ. Ἴδου ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν. Ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς. Οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτερήσαι ἡμᾶς.

Στίχος β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως· ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθνήσαι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Δόξ.

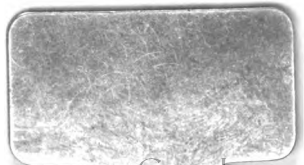

00099708\$

1381

f.

18

6

3

Wednesday 27
Evening Service
(Greek Church)

98 B & 30

Indian Institute, Oxford.

THE MALAN LIBRARY

PRESENTED

BY THE REV. S. C. MALAN, D.D.,

VICAR OF BROADWINDSOR,

January, 1885.

1381 f. 18

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ

ΗΓΟΥ

ΤΑ ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ

Μετὰ πλείσσης ἐπιμελείας διορθωθείσα.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ.

ΠΑΡΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΑΤΚΕΙ ΤΩ ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ.

1829.

Ἡ παρῶσα Ἐκδόσις πωλεῖται Αὐτ. Λ. — :35

BODLEIAN
19
JAN
1928

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Τ Ο Υ

ΕΣ ΠΕΡΙΝΟΥ.

Μετὰ τὸν εὐλογητὸν, ὁ Ἀναγκάσιος τὸν Προοιματικὸν
Ψαλμὸν ἕως ἡσυχίας, καὶ ταπεινῇ τῇ Φωνῇ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν τῷ Βα-
σιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ, καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ργ'. 103.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός
μου ἐμεγαλύνεις σφόδρα. Ἐξομολόγησιν, καὶ με-
γαλοπρέπειαν ἐπεύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς
ἱμάτιον. Ἐπέτατον τὸν Οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς
νέφη πνίξιμα ἐπὶ αὐτοῦ· ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτε-
ρύγων ἀέμων. Ὁ ποιῶν τὰς Ἀγέλας αὐτῷ Πνεύ-
ματα, καὶ τοὺς Λειτουργὰς αὐτῷ πυρὸς φλόγα. Ὁ
θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος
ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὄρεων
στήθονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐστικμῆσέ σου φεύξου-
ται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀνα-
βαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

τόπῃ, ἃ ἐθμελησάς αὐτῆ. Ὅριον ἔθῃ, ὃ οὐ
 παρελεύσονται, εὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι πῆν γῆν.
 Ὁ ἐξαποστέλλων κηγάς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον
 τῶν ὄρεων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιῖσι πάντα τὰ
 θηρία τῆ ἀγροῦ, προσδέξονται ἄεργα εἰς δίψαν
 αὐτῶν· ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τῷ Οὐρανῷ κατασκη-
 νώσει, ἐκ μίση τῶν πετρῶν δώσοσσι φωνήν. Πο-
 τίξῃ ὄρη ἐκ τῶν ὑπερφῶν αὐτοῦ, ἀπὸ καρπού
 τῶν ἔργων αὐτοῦ χορταθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξακατέλ-
 λειψ χάριτι τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῆ ἀφεία πᾶσι
 ἀνθρώπων. Τῷ ἐξαγαγοῖν ἄρτων ἐκ τῆς γῆς, καὶ
 εἶδος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἐλαρυῖαι
 πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίας ἀνθρώπου
 ευρίξει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τῆ πεδίου, αἱ
 κέδροι τῆ Λιβάνου ἕως ἐφύψασας· ἐκεῖ εὐφραίνε-
 νοασεύσῃσι· τῆ ἐρωδιῆ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν·
 ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς
 λαγωῖς. Ἐποίησε Σελήνην εἰς καιροῦς· ὁ Ἥλιος
 ἔγνω πᾶσι δόξιν αὐτῶν. Ἐθῆου σπότης, καὶ ἐγένετο
 κῆξ· καὶ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία
 τοῦ ἄρουμῃ. Σκύμνοι ἐρυσμένοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ
 ζῆπῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσῃσι αὐτοῖς. Ἀπέστειλεν
 ὁ Ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάκδρας
 αὐτῶν κοιπεθήσονται. Ἐξελεύσεται ἀνθρώπος ἐπὶ
 τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ πῆν ἐργασίαν αὐτῶν, ἕως
 ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε,
 πάντα ἐκ σοφίας ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς
 κτίσεώς σου. Αὐτὴ ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη, καὶ
 ἐρυσχάρος· ἐκεῖ ἔρχεται, ἃν οὐκ ἔστιν ἀριθμῶς.
 Ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων, ἐκεῖ πλοῖα διαπο-
 ρεύονται. Δράκων ἕτος ὃν ἔπλασας ἐμπνέει αὐ-
 τῷ· πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δῶναι πᾶσι τροφήν
 αὐτῶν

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ. 5

αυτῶν εἰς εὐκαιρον. Δότος σε αυτοῖς, συλλέξουσιν. Αἰνοῦσάστος σε τὴν χεῖρα, τὰ σύμπτωτα πληροθύνονται χριστόπιος. Αποσρέφαντος δέ σε τὸ πρῶτον, παραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, ἢ ἐκλείψουσι, ἢ εἰς τὸν χέν ἀσπῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξεκποστελεῖς τὸ Πνεῦμά σε, ἢ κτιθήσονται, ἢ ἀνακαυτεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τὰς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποτῶν αὐτὴν τρέμει, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται. Ἄτω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθῆν αὐτῶ ἡ διαλογὴ μου· ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπουσιν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχεν αὐτοῖς.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον. Ὁ Ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτῆ, ἔθε σκότος, ἢ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ, ἢ Υἱῷ, ἢ Ἁγίῳ Πνεύματι, ἢ τῶν, ἢ αἰῶν, ἢ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἀμήν. Ἀμήν. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Εἶτα τὸ πρῶτον Κάθισμα τῶ Φαλαγγίῳ· εἶθ' ἔτω τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, εἰς τὸν τυχάσται ἦχον.

Ψ Α Δ Μ Ο Σ ρμ. 140.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσακούσον μου· πρόσχεος τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου· ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσακούσον μου Κύριε. Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαροις καὶ χειρῶν μου θυμίαμα ἑσπερινῆ, εἰσακούσον μου Κύριε. Θεῷ Κύριε φυλακὴν τῷ σώματί μου, ἢ θύραν

6 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις. Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ ἔμῃ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν. Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλῶ μὴ λιπαράτω τὴν κεφαλὴν μου. Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν, κατεπόθησαν ἐχθόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν. Ἀκέσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, δισκορπίσθη τὰ ὅσα αὐτῶν παρὰ τὸν Ἄδην. Ὅτι πρὸς σέ Κύριε, Κύριε οἱ ὄφθαλμοί μου, ἐπὶ σοὶ ἠλπίσα, μὴ αἰτανέλης τὴν ψυχὴν μου. Φύλαξέν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκαρδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοὶ, κατὰ βίβλας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ΨΑΛΜΟΣ ρμά. 141.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην. Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἐγνώστῃς τὰς τρίβους μου. Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἐκρυψάν παγίδα μοι. Κατεβύουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγιγνώσκων με. Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἔκ ἐστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου. Ἐκέκραξα πρὸς σέ Κύριε, εἶπα, σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων. Πρόσχευς πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα. Ρῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Εἰς

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ. 7

Εἰς Στίχους Ι'.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τῷ ἔξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου. Ἐμὲ ὑπομεινῶσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀναποδώσ μοι.

Εἰς Στίχους Η'.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε, Κύριε, εἰσακούσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Εἰς Στίχους Γ'.

Ἐὰν ἀνομίας παραπρήσης Κύριε, Κύρια τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ἔρεκεν τῷ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἠλπίσεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Εἰς Στίχους Δ'.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπίσατο Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

† Α Δ Μ Ο Σ ρίς. 116.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ Ἔθνη, ἐπανίστατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτῷ ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τῷ Κυρίῳ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δόξα, καὶ γῦν. Εἰσοδος.

Φῶς ἱλαρὸν Ἀγίας δόξης, Ἀθανάτου Πατρὸς, Οὐρανίου, Ἀγίου, Μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν Ἠλίε δύσιν, ἰδόντες φῶς Ἐσπερινόν, ἡμιᾶμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν:

Α 4

Ἄξιόν

Β ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσαι φωναῖς, αἰσίοις.
Υἱὲ Θεῶ, ζωὴν ἐδίδες· διὸ ὁ Κόσμος σὲ δοξάζει.
Εἴτε τὰ Προκείμενα τῆς Ἑβδομάδος.

Τῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας. Ἦχος Πλ. δ'.

Ἰδὲ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι Κυρίου.
Στίχος. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς
οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ Ἑσπέρας. Ἦχος δ'.

Ὁ Κύριος εἰσακέσται μοι, ἐν τῷ κερραγέναι με
πρὸς αὐτόν.

Στίχος. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με, εἰσήκουσάς με
ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου.

Τῇ Τρίτῃ Ἑσπέρας. Ἦχος α'.

Τὸ ἔλεός σου Κύριε, καταδιώξει με, πάσας τὰς
ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Στίχος. Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδὲν με ὑστε-
ρήσει, εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκηνώσεν.

Τῇ Τετάρτῃ Ἑσπέρας. Ἦχος Πλ. α'.

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὄνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ
δυνάμει σου κρινεῖς με.

Στίχος. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Τῇ Πέμπτῃ Ἑσπέρας. Ἦχος Πλ. β'.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν
Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Στίχος. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη,
ἔθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας. Ἦχος Βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μωεῖ, τὸ ἔλεός σε προφθάσαι με.
Στίχος. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θεός.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας. Ἦχος Πλ. β'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἐπρέπειαι ἐνεδύσατο.
Στίχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμι, καὶ περιζώσατο.

Στίχ.

Στίχος. Καὶ γὰρ ἐσπεύσῃ τὴν Οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Καὶ μετὰ τὸ Προκείμενον, λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ε Τ Χ Η.

Καταξίωσον Κύριε ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀμαρτήτας φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν, καὶ δεδοξασμέιον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σοί. Εὐλογητός εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶπα τὰ Στιχηρὰ τῶ Στίχῃ, ἐν οἷς λέγομεν πρὸς παρόντας Στίχους δι' ὅλου, εἰς ἑξῆς Δεσποτικὴ Ἑορτή.

Στίχος α'. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ Οὐρανῷ. Ἴδου ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν. Ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς. Οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτερήσαι ἡμᾶς.

Στίχος β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως· ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθνήσῃ, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Δό-

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σε ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν Λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἑθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

"Αγιος ὁ Θεός, "Αγιος Ἰσχυρός, "Αγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρεῖς.)

Δόξα, καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. "Αγιε ἐπίσκεψαι, καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔτεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΚΥΡΙΑΚΗ.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σε. Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἀφεες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλόμενοις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσεγγῆς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. Ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Τὸ Τροπᾶριον τῆς τυχεύσης Ἑορτῆς, ἢ τοῦ Ἁγίου, ἢ τῆς ἡμέρας. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟ-

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

Τ Ο Τ

Ο Ρ Θ Ρ Ο Υ.

Εἰ μὲν ἐστὶν Ἱερεὺς ποιεῖ Εὐλογητὸν, εἰ δὲ ὑπάρχει Λαϊκός, λέγει πρὸς τὸν Θεὸν, Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Εἶτα τὸ Τρισάγιον. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. Δόξα. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ Καὶ νῦν. Προσασία φοβερά. Ὁ Ἱερεὺς. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. Ἐπειτα. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (ἐκ γ')

Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (ἐκ β')

Ψ Α Λ Μ Ο Σ γ'. 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπαύσανται ἐπ' ἐμέ. Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. Σὺ δὲ Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου. Φωνὴ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ἔθρου ἁγίου αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνώσα, ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου. Οὐ φασηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι. Ἀνάστα Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου. Ὅτι σὺ ἐπά-

ἐπάταξας πάντα πύς ἐχθραίνοντός μοι ματαιώς.
 Οδόντας ἀμαρτωλῶν σνέτριψας. Τοῦ Κυρίου ἡ
 σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ἔπιψα, ἐξηγέρθην, ὅτι
 Κύριος ἀντιλήφεται μου. (ἐκ β'.)

ΨΑΛΜΟΣ λζ'. 37.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ
 ὀργῇ σου παιδεύσης με. Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπά-
 γμισά μοι, καὶ ἐπέσῃριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.
 Οὐκ ἔστι ἰασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου
 τῆς ὀργῆς σου. Οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν πῖς ὀστέοις με
 ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου. Ὅτι αἱ ἀνο-
 μίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν με, ὥσει φορτίον
 βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ. Προσώξεσάν καὶ ἐσά-
 πησαν οἱ μύλωνές με ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφρο-
 σφαιῆς μου. Ἐταλαιπώρησα, καὶ κατεκάμφθην ἕως
 τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθραπάζων ἐπορευό-
 μην. Ὅτι αἱ φόαι με ἐπλήθισαν ἐμπαιγμάτων,
 καὶ οὐκ ἔστιν ἰασις ἐν τῇ σαρκί μου. Ἐκακάθην,
 καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στε-
 ναγμῆ τῆς καρδίας μου. Κύριε ἐναντίον σε πᾶσα
 ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ τῆ ἐκ
 ἀπειρήβη. Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ
 με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου,
 καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ. Οἱ φίλοι μου, καὶ
 οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν, καὶ ἔση-
 σαν, καὶ οἱ ἐγγισά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
 Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητῶντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ
 ζητῶντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ
 δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν. Ἐγὼ δὲ
 εἰσι

οὐκ ἐστὶ κενός, οὐκ ἔκρηκε, καὶ ὡσαύτ' ἄλλοθεν ἔκ' ἀ-
 νεύει τὸ στόμα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενόμην ἀπὸ ἀπ-
 θρώπου καὶ ἀκούων, καὶ καὶ ἔχαι ἐν τῷ στόματι
 αὐτοῦ ἔλεγμούς. Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἠλάτιστα, σὺ
 εἰσακούσῃ. Κύριε, ὁ Θεός μου. Ὅτι εἶπον, μή ποτε
 ἐπιχαρῶσθε μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σκελετῷ
 καὶ κότῳ μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαληρρημόσησθε. Ὅσοι
 ἐβία εἰς μάστιγος ἐταίμας, καὶ ἡ ἀληθεία μου ἐν ὀ-
 πθία μου ἐστὶ διὰ πάρεος. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου
 ἐγὼ ἀκαρτέλῃ, καὶ μεμίσσησθε ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς
 τῆς μου. Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεραιαίνον-
 ται ὑπὲρ ἐμὲ καὶ ἐπληθύνθησθε οἱ μισῶντές με ἀ-
 δίκως. Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακά, ἐντὶ ἠγαθῶν,
 ἐπέδωκάν μοι ἐγὼ κενόδοκον ἀγαθῶσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε, ὁ Θεός μου, μή ἐ-
 ποστῆς ἀπ' ἐμοῦ· πρόσχεσθε εἰς τὴν βοήθειάν μου,
 Κύριε τῆς σωτηρίας μου. (ἐκ β.)

ΨΑΛΜΟΣ ΞΒ. 62.

Ὁ Θεός ὁ Θεός μου, πρὸς σὴν ἐχθρὸν ἐζώ, ἰδί' ἡμῶν
 σε ἡ ψυχὴ μου καὶ πασιπλάσι σοὶ καὶ σάρξ μου. Ἐν γῆ
 ἐρήμῳ, καὶ ἀβάτῳ, καὶ ἀκύνῳ, ὡς ἐν τῷ ἀγίῳ
 κρητῶν σοὶ, τῷ ἰδεῖν πρὸς δέξιμά σου καὶ πρὸς δόξαν
 σου. Ὅσοι κρητῶν τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωῆς, τὰ χεῖ-
 λι μου ἐπακλήσουσί σε. Οὕτως ἐλογύσασθε ἐν τῇ
 ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄραι πάς χεῖράς μου.
 Ὡς ἐκ σέστος, καὶ πλάτῃς ἀπελευθερῆναι τὴν ψυχὴν μου,
 καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰρέσει τὸ σῶμα μου. Εἰ ἐ-
 μνημόνευέτω ἐπὶ τῆς σωματικῆς μου, ἐν πάσι ὄρθροις
 ἐμελέτω εἰς σέ. Ὅσοι ἐγενήθησθε βοηθός μου, καὶ ἐν
 τῇ σκέπῃ τῶν πεπύγων σου ἀγαλλιάσομαι. Ἐκκλη-
 λη-

14 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ.

λήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σε, ἐμὲ δὲ αἰτελάβετο ἡ δεξιὰ σου. Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησάν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, περὶ δεξ. ἀλωπέκων ἴσονται. Ὁ δὲ Βασιλεὺς ευφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη τόμα λαλοῦνται ἄδικα.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βασιλεὺς μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σε ἐπαυλάσσομαι. Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σε, ἐμὲ δὲ αἰτελάβετο ἡ δεξιὰ σου. Δίς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, γ. Ἄνω Μετανυστῶν. Καὶ ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἐκ τοῦ Βήματος, καὶ λέγει τὰς εὐχαίας Εὐχὰς, ἐμπροσθεν τῆς Εἰκότος τοῦ Δεσποῦ τοῦ Χριστοῦ, μυστικῶς.

ΨΑΛΜΟΣ πζ'. 87.

Κύριε ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα, καὶ ἐν νυκτὶ ἐνάσθησόν σε. Εἰσελεύσῃ ἐνώπιόν σε ἡ προσεῦχή μου, κλῖνον τὸ ἄστρο εἰς τὴν δέσπιν μου. Ὅτι ἐπλήθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου ὡς ἄδην ἤγγισε. Προσέλογισθὲν μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβασθήσιμος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. Ὅσοι τραυματίαι καθυψώθητε ἐν τάφῳ, ὧν ἔκ ἐμνήθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χείρός σου ἀπώδησαν. Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου. Ἐπ' ἐμὲ ἐπισπρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τὰς μετεωρίστους σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ. Ἐμάκρυνάς τις γνώσεις με ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα

μα ἑαυτοῖς. Παρέδοθην, καὶ ἐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου κέκλιον ἀπὸ πτωχείας. Ἐκέκραξα πρὸς σέ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰ χεῖράς μου. Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια, ἢ ἰατροὶ ἀνάσθησι, καὶ ἐξομολογήσονται σοί; Μὴ διηγῆται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν κληθεῖαι σε ἐν τῇ ἀπωλείᾳ; Μὴ γνωθῆσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δόξα σου ἐν γῆ ἐπιλησμένη; Καγὼ πρὸς σέ Κύριε ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτον ἠ προσευχή μου προσέταξέ σε. Ἴνα τί Κύριε ἀπαθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; Πτωχός εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόπαις ἐκ νεότητός μου· ὕψωθεις δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην. Ἐπ' ἐμὲ διήλθον αἱ ὄργαι σου· οἱ φοβηρισμοὶ σου ἐξέταραξάν μου. Βυκλώσασά με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἄμα. Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τὰς γνώσεις μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα, καὶ ἐν νυκτὶ ἐτακτίσθην. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλένον τὸ οὖς σου πρὸς τὴν δέησίν μου.

Δίς.

ΨΑΛΜΟΣ ρβ'. 102.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐνώπιόν μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλαθῶμαι πάσας τὰς ἀτακαποδόσεις αὐτοῦ. Τὸν εὐΐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου. Τὸν λυτρεύμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζώην σου, τὸν σεφαινοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Τὸν ἐμπιπλῶντα

οὐ γράβει· καὶ ἐτιθέμενος ἐν, ἀνεκρινθήσεται
 αὐτὸν ὁ Κύριος. Βασίλειαν ἐλαφροσύνης ὁ Κύριος
 καὶ ἐκείνη τῆς ἀδικίας. Ἐγνώρισε πᾶς
 καὶ τὸ Μωυσῆ. πᾶς γὰρ Ἰσραὴλ καὶ θάλασσα
 αὐτοῦ. Οὐκ ἔφησεν ἡ ἐκκλησία ὁ Κύριος, μακρὸν
 μακρὸν καὶ πᾶς ὡς ἐκ πλὴτος ἀργυθύσεται,
 ὡς καὶ πᾶσα γῆ. Ὅτι κατὰ τὰς κρίσεις καὶ
 ἐκδοκῆς αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμεῶν
 κρινθήσεται αὐτὸν. Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τῆς Οὐρανόθεν
 καὶ τῆς γῆς, ἐρασταίους Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ
 καὶ τῆς φοβουμένης αὐτοῦ. Καθ' ὅσον ἀπέχουσι
 ἡμεῖς ἀπὸ θεοῦ, ἐμάκρυνε ἀπ' ἡμῶν τὰς
 καρμίας ἡμῶν. Καθὼς οὐκ εἶρε πατὴρ ἡμῶν, φησὶ
 ὁ Κύριος πᾶς φοβουμένης αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸς ἔγ
 καὶ πλάσμα ἡμῶν, ἐμακάθη ὅτι χροῖς ἐσμέν. Ἄ
 θρονον αὐτοῦ ὡς ἡμέραι αὐτοῦ, ὡς αὐτὸς
 καὶ ἀγαθὸν, ὡς ἐξουθύνει. Ὅτι πνεῦμα διπλῶ
 ἐν αὐτῷ, καὶ ἐκ ὑπάρξει, καὶ ἐκ ἐπιγνώσεως ἐ
 καὶ ἔπειτα αὐτοῦ. Τὸ δὲ ἔλεος τῆς Κυρίου ἀπὸ τῆς αἰῶ
 νος, καὶ ἕως τῆς αἰῶνος ἐπὶ τῆς φοβουμένης αὐτοῦ
 καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ, ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν, τῶς φυλάσ
 σουσι πᾶν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοι τῶν ἐπιτο
 λῶν αὐτοῦ τῷ ποιῆσαι αὐτὰς. Κύριος ἐν τῇ Οὐρα
 νῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ
 πάντων δεσπόζει. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ
 ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιῶντες τὸ λόγον
 αὐτοῦ, τῷ ἀκούσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ. Εὐ
 λογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λεγι
 οῦντες τὸ θελημα αὐτοῦ. Εὐλο
 γεῖτε τὸν Κύριον πάντες τὰ ἔργα αὐτοῦ.
 καὶ τῶν δεσποτειῶν αὐτοῦ, ὡς λέγει
 Κύριον. (ἐκ β.)

†ΑΔ-

Ψ Α Λ Μ Ο Σ ρμβ'. 142.

Κύριε εἰσάκουσεν τῆς προτευχῆς μου, ἐνώτισαι
 τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου
 ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν
 μετὰ τοῦ δέλεσθαι, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν
 σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυ-
 χὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐ-
 κάθησέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ
 ἠκρόασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐτα-
 ράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων·
 ἐμελέτῃσα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου· ἐν ποιήμασι
 τῶν χειρῶν σου ἐμελέτησα. Διεπέτασα πρὸς σέ
 τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς μοί.
 Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
 μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμῆ,
 καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκ-
 κον. Ἀκυστὸν ποιήσον μοι τὸ πρῶτον τὸ ἔλεός σου,
 ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα. Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδόν,
 ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν
 μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε πρὸς
 σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά
 σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ
 ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἐνεκεν τοῦ ἁ-
 νόματός σου Κύριε ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
 σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν
 τῷ ἔλεεί σου ἐξολοθρεύσεις τὴν ἐχθραίᾳ μου. Καὶ
 ἀπολείς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
 ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ
 εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δέλεσθαι. Δίς.

Siliturg.

B

Tὸ

ἐν ἀγαθοῖς πᾶν ἐπιθυμῶσιν, ἀνακρινθήσεται εἰς
 αὐτῶν ἢ νεότης σου. Ποιῶν ἐλευμοσύνας ὁ Κύριος, καὶ
 κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικημένοις. Ἐγνώρισεν τὰς ὁδοὺς
 αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα
 αὐτοῦ. Οὐκ ἐτίμων καὶ ἐλέημων ὁ Κύριος, μακρόθυ-
 μος, καὶ παλιέλος· ἕκ εἰς τέλος ὀργιθῆσεται, ἕδ' ἕ-
 εις τῆν αἰῶνα μίσηται. Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίαις ἡμῶν
 ἐσκέπηται ἡμῖν, ἕδ' κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀ-
 παπέδωκεν ἡμῖν. Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τῆ Οὐρανοῦ ἀ-
 πέ τῆς γῆς, ἐκράναίτωσιν Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐ-
 πὶ τῆς φοβουμένης αὐτόν. Καθ' ὅσον ἀπέχουσι ἀ-
 καταλαί ἀπὸ ὕδατων, ἐμάκρυνεν ἀπ' ἡμῶν τὰς ἀ-
 νομίας ἡμῶν. Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱὸς, φηκτεί-
 ρουσα Κύριος, τὰς φοβουμένης αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἐγνώ-
 τῆς ἐλέους ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χεὺς εἰμὲν. Ἄν-
 θρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἀΐθος
 τῆ ἀχρῆ, ἕπος ἐξανθήσει. Ὅτι πνεῦμα διήλθεν
 ἐν αὐτῷ, καὶ ἕκ ὑπάρξει, καὶ ἕκ ἐπιγνώσεται ἕτι
 τῆ ὑπόψιν αὐτοῦ. Ἐὰ δὲ ἔλεος τῆ Κυρίου ἀπὸ τῆ αἰῶ-
 νος, καὶ ἕως τῆ αἰῶνος ἐπὶ τῆς φοβουμένης αὐτόν.
 Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ, ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσ-
 σασιν πᾶν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐπιτο-
 λῶν αὐτοῦ τῆ ποιῆσαι αὐτῆς. Κύριος ἐν τῷ Οὐρα-
 νῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ
 πάντων δεσπόζει. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ
 ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιῶντες τὸν λόγον
 αὐτοῦ, τῆ ἀκῆσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ. Εὐ-
 λογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ Δυναμεις αὐτοῦ, λει-
 πηροὶ αὐτοῦ, οἱ ποιῶντες τὸ θελημα αὐτοῦ. Εὐλο-
 γεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ἐν παντὶ ὑπέψω τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει
 ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον. (ἐκ β.)

Ψ Α Λ Μ Ο Σ ρμβ'. 142.

Κύριε εἰσάκουσεν τῆς προτευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέσπιν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δέλεσθαι, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθησέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων ἐμελέησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς μοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμῆ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκυστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα. Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τὸς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμί.

Εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δέλεσθαι. Δίς.

Siliturg.

B

Τὸ

ΨΑΛΜΟΣ ρμβ'. 142.

Κύριε εἰσάκουσεν τῆς προτευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δέλεσθαι, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπεινώσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθησέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος, καὶ ἠκιδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήθην ἡμερῶν ἀρχαίων ἐμελέησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς μοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμῆ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκυστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτὸν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα. Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημα σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἐνεκεν τοῦ ἰσχυροῦ σου Κύριε ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τὰς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλος σου εἰμί.

Εἰσακούσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δέλεσθαι. Δίς.

liturg.

B

Tδ

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ
εὐθείᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἐκ γ'.

Εἶπα τὰ Εἰρηνικά, τὸ, Θεὸς Κύριος. Τὸ Ἀπο-
λυτίκιον τῶ Ἁγίῳ τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Θεοτοκίον.
Εἰ δέ ἐσιν Ἀλληλεία, τὰ Τριαδικὰ κατὰ τὰξιν,
τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα, ὁ Ν'. ἢ αἱ Ὠδαί.

Ω Δ Η Α'.

Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Α,σωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασθαι·
ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν,
οὗτός μου Θεὸς καὶ δοξάσω αὐτὸν, Θεὸς τοῦ Πα-
τρὸς μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν.

Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐ-
τῷ· ἄρματα Φαραῶ καὶ πῆν δύναμιν αὐτοῦ ἔρρι-
ψεν εἰς θάλασσαν.

Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτοὺς, κατέδυσαν εἰς βυθὸν
ὡσεὶ λίθος.

Εἰς Στίχους Η'.

Τότε ἔσπευσαν ἠγεμόνες Ἐδῶμ, καὶ ἄρχοντες
Μωαβιτῶν· ἔλαβεν αὐτὰς τρόμος, ἐπέκλισαν πάν-
τες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν.

Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος, μεγέ-
θει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν.

Εἰς Στίχους Θ'.

Ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ Λαός σου Κύριε, ἕως ἂν
παρέλθῃ ὁ Λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτίσω.

ο

Ὁ κατειργάσω Κύριε ἁγίασμα, ὃ ἠτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.

Εἰς Στίχους Δ'.

Κύριος βασιλεύων τῶν αἰῶνων καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι, ὅτε εἰσῆλθεν ἵππος Φαραὼ σὺν ἄρμασι, καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν.

Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν δια' ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἰστέον ὅτι ἡ δευτέρα. Ὡδὴ οὐδέποτε στιχο-
λογεῖται εἰμὴ ἐν μόνῃ τῇ Ἁγία, καὶ Μεγάλῃ
Τεσσαρακοστῇ.

Ω Δ Η Γ'.

Ἅγιος εἶ Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Ἐσπερώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη σῶμα μου ἐπ' ἐχθρῶς μου, ὑψώθη ἐν σωτηρίῳ σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σου.

Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχὴν, μηδὲ ἐξελεύεσθε μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.

Ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ Θεὸς ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

Εἰς Στίχους Η'.

Διδύς εὐχὴν τῷ εὐχόμενῳ, καὶ εὐλόγησεν ἔπι δίδαίου.

Κύριος ἀσθενῆ ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ,
Κύριος Ἅγιος.

Εἰς Στίχους Γ'.

Μὴ καυχᾶσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ
μὴ καυχᾶσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτῆ, καὶ
μὴ καυχᾶσθω ὁ πλέσιος ἐν τῷ πλέτῳ αὐτῆ.

Ἀλλ' ἐν τούτῳ καυχᾶσθω ὁ καυχώμενος, ἐν
τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν
κρῖμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Εἰς Στίχους Δ'.

Κύριος ἀνέβη εἰς Οὐρανὸς, καὶ ἐβρόντησεν, αὐ-
τὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὢν.

Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ
ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Δ'.

Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην,
Κύριε κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην.

Ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου, ἐν ὀργῇ
ἐλέους μνησθήσῃ.

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἦξει, ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους
κατασκίου δασέος.

Ἐγάλυψεν Οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς
αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ.

Εἰς Στίχους Η'.

Διότι συκὴ ἔ καρποφορήσει, καὶ ἐκ ἔσαι γεν-
νήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις.

Ψεύ-

Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία ἔποιή-
σει βρώσῳ.

Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ ἔχ ὑ-
πάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσο-
μαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Εἰς Στίχους Δ΄.

Κύριος ὁ Θεός μου, δύναμίς μου, καὶ τάξει τὰς
πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾶ με, τοῦ ρικῆσαι
με ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Ε΄

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν εἰρήνην δός ἡμῖν.

Εκ νυκτός ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ ὁ
Θεός, διότι φῶς τὰ προσάγματά σε ἐπὶ τῆς γῆς.

Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς
γῆς.

Ἀρθήτη ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυ-
ρίου. Κύριε ὑψηλός σου ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ἤ-
δειςαν, γιόντες δὲ αἰσχυρῆταισαν.

Ζῆλος λήψεται Λαὸν ἀπαιδευτον, καὶ νῦν πῦρ
τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Εἰς Στίχους Η΄.

Πρόσθεσ. αὐτοῖς κακὰ / Κύριε, πρόσθεσ αὐτοῖς
κακὰ τοῖς ἐνδόχοις τῆς γῆς.

Κύριε ἐν θλίψει ἐμνήσθημί σου, ἐν θλίψει
μικρᾷ ἢ παιδείᾳ σου ἡμῖν.

B 3

Εἰς

Εἰς Στίχους Γ'.

Καὶ ὡς ἡ ᾠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν· καὶ ἐπὶ τῇ ᾠδίνῃ αὐτῆς ἐκέκραγεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.

Οὐ πεσοῦμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Εἰς Στίχους Δ'.

Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις καὶ εὐφρανθήσεται οἱ ἐν τῇ γῇ.

Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρά σῆ, ἴαμα αὐτοῖς ἔσω, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Γ'.

Ὡς τὸν Προφήτην Ἰωανῶν, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Εβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου.

Ἀπερρίψας με εἰς βάθρα καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με.

Πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου, καὶ τὰ κύματά σε ἐπ' ἐμέ διήλθον.

Ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς Ναὸν τὸν Ἅγιόν σου;

Εἰς Στίχους Η'.

Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη.

Ἔδω ἡ κεφαλὴ μου εἰς χισμὰς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἥς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι.

Εἰς

Εἰς Στίχους Γ'.

Καὶ ἀναβήτω ἐκ Φθορᾶς ἡ Ζωή μου, πρὸς σέ
Κύριε ὁ Θεός μου.

Καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευχή μου πρὸς Ναὸν
τὸν Ἁγίου σου.

Εἰς Στίχους Δ'.

Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλθον αὐτοῖς
ἐγκατέλιπον.

Ὅσα νύξά μιν ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου
ᾧ Κυρίῳ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Ζ'.

Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ, καὶ εὐθεΐαι
αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς,
καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα ἃ
ἐπήγαγες ἡμῖν.

Καὶ ἐπὶ τὴν Πόλιν τὴν ἁγίαν, τὴν τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ.

Εἰς Στίχους Η'.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψόμενος εἰς τὴν αἰῶνα.

Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σε τὸ Ἅγιον,
τὸ ὑπερύμνητον, καὶ ὑπερυψόμενον εἰς τὴν αἰῶνα.

B 4

Εἰς

Εἰς Στίχους Γ'.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῶ τῆς ἀγίας δόξης σου,
ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψόμενος εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων Ἀβύσσους, ὁ καθή-
μενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑ-
περυψόμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Δ'.

Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ Θρόνῳ δόξης τῆς Βασιλείας
σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψόμενος εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ Οὐρανοῦ,
ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψόμενος εἰς τὰς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Η'.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῆτε.

**Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.**

Εὐλογεῖτε Ἄγγελοι Κυρίου, Οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν Οὐ-
ρανοῦν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε Ἥλιος, καὶ Σελήνη, Ἄστρα τοῦ Οὐ-
ρανοῦ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Η'.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ Οὐρανοῦ, τὰ
Θυρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐ-

Εὐλογεῖτε ὑοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖται Ἰσραὴλ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους 4'.

Εὐλογεῖτε Ἱερεῖς Κυρίου, δῆλοι Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε Πνεύματα, καὶ ψυχὰς Δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογῶμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ σῶκτι
 Δαβὶδ τοῦ Παιδὸς αὐτοῦ.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν Ἀγίων τῶν
 ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ, σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν
 ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισήντων ἡμᾶς.

Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ
 μνησθῆναι Διαθήκης Ἀγίας αὐτοῦ.

Εἰς Στίχους Η'.

Ὅρκον ὃν ᾤμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν Πατέρα
 ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφέβως, ἐκ χειρὸς τῶν
 ἐχθρῶν ἡμῶν. ῥυσθέντας.

Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι, καὶ δικαιοσύνη,
 ἐνώπιον αὐτῆ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Εἰς Στίχους Γ'.

Καὶ σὺ Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ·
 προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσασαι
 ὁδοῦς αὐτοῦ.

Ἐν ἀφέσει ἀμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγχνα ἐ-
 λέους Θεοῦ ἡμῶν.

Εἰς Στίχους Δ'.

Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, ἐπι-
 φανῆσαι τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις.

Τῆ κατευθῆναι τὰς πόδας ἡμῶν, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Δόξα, καὶ νῦν.

Εἰ μὲν ἐστὶν ἡμέρα καθημερινή, λέγε τὰς Αἴνας, ἔτω.

Α Ι Ν Ο Σ.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν· σοὶ πρέπει
 ὕμνος τῷ Θεῷ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρα-
 νῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει
 ὕμνος τῷ Θεῷ. Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι
 αὐτῆ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτῆ· σοὶ
 πρέπει.

πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ. Αἰνεῖτε αὐτὸν Ἥλιος καὶ Σελήνη· αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄσρα καὶ τὸ φῶς. Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ Οὐρανοὶ τῶν Οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν Οὐρανῶν, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου. Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγεννήθησαν, αὐτὸς ἐστείλατο, καὶ ἐκτίθησαν. Ἔσπισεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῷ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ ἔπαρελεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες, καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι· πῦρ, χάλυξ, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταγίδος, καὶ ποιῶντα τὸν λόγον αὐτῶν. Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοὶ, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι. Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτὰ· βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοὶ, ἄρχοντες, καὶ πάντες κριταὶ γῆς. Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνη. Ἡ ἐξομολόγησις αὐτῶν ἐπὶ γῆς καὶ Οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαῶν αὐτῶν. Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτῶν, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαῷ ἐγγίζουσι αὐτῷ.

Α Ι Ν Ο Σ.

Αἰσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν Ἐκκλησίᾳ Ὁσίων. Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτὸν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ Βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐν χορῷ, ἐν τυμπανῷ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλλάτωσαν αὐτῷ. Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν λαῷ αὐτῶν, καὶ ὑψώσει πρᾶεις ἐν σωτηρίᾳ. Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Αἱ ὑψώσεις τῷ Θεῷ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ

καὶ ῥομφαῖαι δύστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Τῆ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς. Τῆ δῆσαι τὰς Βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τὰς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Α Ι Ν Ο Σ.

Αινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτῆ, αινεῖτε αὐτὸν ἐν σερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Αινεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυνασείαις αὐτῆ, αινεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτῆ. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αινεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλμῶν καὶ κιθάρα. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αινεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμῆ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν.

Σοὶ δόξα πρέπει Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα σοὶ τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ἕως τοῦ, Καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομα σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Εἶτα ὑπέρβηθι εἰς τὸ Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν. Παράτεινον τὸ ἔλεός σε τοῖς γινώσκασί σε. Εἶπε τὸ, Καταξίωσον Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, μέχρι τέλους. Ὁ Ἱερεὺς, τὸ, Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Καὶ τὰ λοιπὰ.

Εἰ-

3ο ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ.

Εἰ δέ ἐστι Κυριακὴ, ἢ Δεσποτικὴ, ἢ Ἀγίου Ἐορτῆ, ψάλλε εἰς τὸν τυχόντα ἦχον, οὕτως.

Α Ι Ν Ο Σ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Οἱ στίχοι τῶν Ἄνων. Εἰς 5'. Δόξα αὐτῇ ἔσαι τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Εἰς Στίχους Δ'.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτῆ. Αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτῆ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἦχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν Ψαλτηρίῳ καὶ Κιθάρα.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν Τυμπᾷ, καὶ Χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν Χορδαῖς, καὶ Ὀργάνῳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν Κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν Κυμβάλοις ἀλαλαγμῶ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Εἰ ἔστι Κυριακὴ, λέγε ἄλλας δύο Στίχους, ἦγεν· Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψώθητω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Δόξα. Τὸ Ἐωθινόν, ἢ τῆς Ἐορτῆς τὸ Δοξασικόν. Καὶ νῦν. Ἐπευλογημένη ὑπάρχεις, ἢ Θεοτοκίον.

TM-

ΥΜΝΟΣ ΑΓΓΕΛΙΚΟΣ.

Δοξολογία Μεγάλη. Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.

Δόξα ἐν υψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἕμνουμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε, Υἱὲ μόνογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τῆς Κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεῶν, Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον Κύριε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σοί.

Εὐλογητός εἶ Κύριε δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (ἐκ γ.)

Κύ-

32 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ· ἐγὼ εἶπα· Κύριε ἐλέησον με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον, διδάξόν με τὴ ποιεῖν τὸ θελήμα σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτενον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ.)

Δόξα, καὶ νῦν. Ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα γεγοιωτέρα φωνῆ· Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, ἢ τοῦ Ἁγίου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟ-

34 ΣΤΑΛΕΙΤ. ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ.

Προσβείαις τῶν Ἁγίων σε, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει αγίασμα Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Προσβείαις τῶν Ἁγίων σε, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Δόξα. Προσβείαις τῶν Ἁγίων σου σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. β'.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος τῷ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκοθῆναι ἐκ τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας. Σταυρωθεὶς τε Χριστὸς ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον παθῆσας. εἰς ὧν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'.

Στίχ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεῶ, ὃ ἐν Ἁγίοις θαυμασὸς ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ, ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεῶ, ὃ ἐν Ἁγίοις θαυμασὸς ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτῆ εἰσὶν, ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὴν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπλασαν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεῶ, ὃ ἐν Ἁγίοις θαυμασὸς ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Με-

Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τοῦ Εὐαγγελίου.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἢ προσπέσωμεν Χριστῷ,
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεῶ, ὁ ἐν Ἁγίοις Σαυμασδὸς
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἦχος β'.

Ἀπόστολοι Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι,
Θῆσοι, ἢ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν βίβωνα τελέσαν-
τες, καὶ τὴν Πίσιν κηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες
πρὸς τὸν Σωτῆρα, αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκετεύσατε,
σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστὲ πὰς ψυχὰς
τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, ἢ λύπη,
οὐ στεναγμὸς, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτεργῷ τῆς Κτί-
σεως, ἡ Οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε, πὰς Θεο-
φόρους Μάρτυρας, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις ἐν εἰρήνῃ
βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου,
συντήρησον πολυέλεε.

Ὁ Πρῶτος Χορὸς, εἰς Ἦχον β'.

"Ἁγιος ὁ Θεὸς, "Ἁγιος Ἰσχυρὸς, "Ἁγιος Ἀθά-
νατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Δεύτερος Χορὸς.

"Ἁγιος ὁ Θεὸς, "Ἁγιος Ἰσχυρὸς, "Ἁγιος Ἀθά-
νατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Πρῶτος Χορὸς.

"Ἁγιος ὁ Θεὸς, "Ἁγιος Ἰσχυρὸς, "Ἁγιος Ἀθά-
νατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Δεύτερος Χορὸς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἁγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον
ἡμᾶς.

[The text in this section is extremely faint and illegible due to high contrast and poor image quality.]

[The text in this section is extremely faint and illegible due to high contrast and poor image quality.]

ἄγαγε, ἄγαγε, ἄγαγε, Κίβρα, Ζαζαῦ, εὐλο-
γήσῃς ἡ Ἐκκλησία, καὶ ἅλα τῆς ἀγάπης, ὁμοίως
ὡς τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης, ἐπισημαίνοντες ἡ ἀγάπης, εἰ
καὶ ἔστιν κενὸν ἡ ἀγάπη ὡς ἐν τοῖς ἱεροῖς.

Ὁ ἰσχυρὸς, ὡς ἡ ἀγάπη, τὸ εὐχαριστοῦ-
μεν Κύριε καὶ ἀγαθὰ σου ὡς Θεὸς ἡμῶν.

Μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας.
Μεγαλωθῶμεν. Ἦχος ΠΒ. β.

Ἄξιόν ἐστιν ἡμῖν ἀγαθῶς, μεγαλοῦσε σε ὡς Θεο-
τόκου, τὴν ἀειπαρθένον, καὶ παρὰ μωμῶν, καὶ
Ματέρα τῆς Θεοῦ ἡμῶν, τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερου-
βείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τῆν

τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν· τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ πάντων, καὶ πασῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Τὸ, Πάτερ ἡμῶν ὃ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Εἰς βεήθειαν πάντων τῶν εὐσεβῶν, καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Εἰς Ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς Δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Λέγομεν τὰ Κοινωνικά ταῦτα κατὰ τὴν τυχεύσαν ἡμέραν.

Τῇ Δευτέρᾳ. Ἦχος α΄.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτῶ Πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτῶ πυρὸς φλόγα. Ἀλληλεῖα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Τῇ Τρίτῃ. Ἦχος γ΄.

Εἰς μνημόσυτον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Τῇ Τετάρτῃ. Ἦχος δ΄.

Ποτήριον σωτηρίας λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου επικαλέσομαι. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Τῇ Πέμπτῃ. Ἦχος Πλ. δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλληλεῖα, Ἀλληλεῖα, Ἀλληλεῖα.

Τῇ Παρασκευῇ. Ἦχος Πλ. β΄.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς Χριστὲ ὁ Θεός. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Τῷ Σαββάτῳ. Ἦχος α΄.

Μακάριοι οὗς ἐξελέξω, καὶ προσελάβω Κύριε

38 ΣΥΛΛΕΙΤ. ΤΗΣ ΛΕΙΠΟΤΡΓΙΑΣ.

καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν, καὶ γενεάν.
 Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Τῇ Κυριακῇ. Ἦχος Πλ. β'.

Αἰεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν. Ἀλλη-
 λούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Κοινωνικὸν τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου.

Ἐκ στόματος νεπίων, καὶ θηλαζόντων κατηρ-
 τήσω αἶνον. Ἀλληλούϊα.

Κοινωνικὸν τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου,
 Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

Χερουβικὸν καὶ Κοινωνικὸν τῇ μεγάλῃ Ε'. καὶ
 ἀπὸ τοῦ πληρωθῆτω, λέγεται εἰς Ἦχον Πλ. β'.
 τὸ, Τῷ Δείπνῳ σου τοῦ μυστικοῦ, καὶ πᾶ ἐξῆς.

Χερουβικὸν τοῦ μεγάλου Σαββάτου. Φάλλεται
 εἰς Ἦχον Πλ. α'. Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία,
 καὶ τὰ ἐξῆς.

Κοινωνικὸν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἦχος δ'. Ἐξηγέρ-
 θη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἀνέστη σώζων ἡμᾶς.
 Ἀλληλούϊα.

Κοινωνικὸν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Πάσχα. Σῶμα Χρι-
 στοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.
 Ἀλληλούϊα.

Καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἑβδομαδί τῆς Διακαινησίμου, τὸ
 αὐτό. Κοινωνικὸν τῇ Κυριακῇ τῆς Θωμᾶ. Ἐπαίρει
 Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεὸν σε Σιών.

Κοινωνικὸν τῆς Ἀναλήψεως. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν
 ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος, Ἀλλη-
 λούϊα.

Κοινωνικὸν τῆς Πεντηκοστῆς. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ
 ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἀλληλούϊα.

Ἀμήν, Ἀμήν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀ-

ΣΥΛΛΕΙΤ. ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ. 39

νόματι Κυρίου, Θεός Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπερανίον, εὐρομεν Πίσιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριά-
δα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσε.

Ἀμήν. Εἰς ἀφῆσιν ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Τροπάριον. Ἦχος β'.

Πληρωθήτω τὸ σῶμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου Κύριε,
ὥπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς
μετασχεῖν τῶν Ἁγίων, Ἀθανάτων, καὶ Ἀχραντῶν
σε Μυσηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἀγιασμῷ.
Ἔλπην τὴν ἡμέραν μελετᾷν τὴν δικαιοσύνην σου, Ἀλ-
ληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Ἦχος Πλ. β'.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν,
καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ'.)

ΨΑΛΜΟΣ λγ'. 33.

Εὐλαγίσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαντός
ἢ αἰνεσις αὐτῆ ἐν τῷ σώματί μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ
ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου, ἀκυσάπωσαν πράξεις, καὶ
εὐφρανθήσωσαν. Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἔμοι,
καὶ ὑψώσωμεν τὸν ὄνομα αὐτῆ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζή-
τισα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκτε με, καὶ ἐκ πασῶν
τῶν θλίψεων μου ἐρρύσατό με. Προσέλθετε πρὸς
αὐτὸν, καὶ φωτίθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ἡμῶν ἢ μὴ
καταιχυνθῆ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύ-
ριος εἰσήκουσεν αὐτῆ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων
αὐτῆ ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ Ἄγγελος Κυρίου
κύκλω τῶν φοβημένων αὐτόν καὶ ρύσεται αὐτῆς.

Γεύ-

Γεύσαθε, καὶ ἴδετε, ὅτι χριστὸς ὁ Κύριος. Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπέχευσαν, καὶ ἐπίεσαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ἡμᾶς. Τίς ἐστὶν αἰθρῶπος ὁ θέλων ζῶν; ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθῶν; Παῦσον τὴν γλῶσσαν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλός σου τοῦ μὴ λαλήσαι δόλον. Ἐκλινοῦ ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιήσον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην, καὶ διώξον αὐτήν. Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δίκαιους, καὶ ἅτα αὐτῶ εἰς δέξιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ, τοῦ ἐξαλοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐλέησεν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσέκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. Ἐγγύς Κύριος τοῖς συντριμμένοις τῇ καρδίᾳ, καὶ τὸς πεπειθῆς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ρύσεται αὐτούς ὁ Κύριος. Φυλάττω Κύριος πάντα τὰ ὅσα αὐτῶν, ἐν ἐξ αὐτῶ οὐ συντριβήσεται. Θάνατος ἀμαρτωλῶν πόνητος, καὶ οἱ μισῆντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Δυνάσεται Κύριος ψυχὰς δέλων αὐτῶ, καὶ ἔ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δί εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΤΗΣ ΚΤΡΙΑΚΗΣ

Ἦχος Πλ. β'.

ΨΑΛΜΟΣ ρκ'. 120.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, εὐλογητός εἶ Κύριε, Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔσθός μου τὸ ὄνομα τῷ Ἁγίῳ αὐτοῦ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλαθῶμαι πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου. Τὸν λυτρούμενον ἐκ θανάτου τὴν ζωὴν σου, τὸν σεφανερῶντά σε ἐν ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς. Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετὴ ἡ νεότης σου. Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικημένοις. Ἐγνώρισε τὰς ὁδούς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς Υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ. Οἰκτιρῶν, καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, ἐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα μνησθεῖ, Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, καὶ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ Οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς φοβημένουσιν αὐτόν. Καθ' ὅσον ἀπέχουσιν Ἀνατολὰ ἀπὸ Δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν, Καθὼς οἰκτεῖρει Πατὴρ Υἱὸς, ὠκτεῖρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χεῖρες ἐσμὲν. Ἀνθρώπος ὡσεὶ

Silicurg.

C 5

χόρ-

χόρπος αἱ ἡμέραι αὐτῆ, ὡσεὶ αἶθος τῆ ἀγρῆ ἔπως ἐξασθήσει. Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ ἐχὺ ὑπάρξει, καὶ ἐκ ἐπιγνώτεται ἔτι τὸν τόπον αὐτῆ. Τὸ δὲ ἔλεος τῆ Κυρίας ἀπὸ τῆ αἰῶνος, καὶ ἔως τῆ αἰῶνος ἐπὶ τὰς φοβημένους αὐτόν. Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτῆ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτῆ· καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτῆ, τῆ ποιῆσαι αὐτάς. Κύριος ἐν τῷ Οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν Θρόνον αὐτῆ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτῆ πάντων δεσπόζει. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτῆ, δυνατοὶ ἰσχυῖ ποιῆντες τὸν λόγον αὐτῆ, τῆ ἀκούσαι τῆς φωνῆς πάντων λόγων αὐτῆ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτῆ, λειτουργοὶ αὐτῆ, οἱ ποιῆντες τὸ θέλημα αὐτῆ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτῆ· ἐν παντὶ τόπῳ τῆς Δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Γεγονωτέρα φωτῆ.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ Ἅγιον αὐτῆ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Καὶ ὁ Δεύτερος Χορὸς.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

ΨΑΛΜΟΣ ρμέ. 145.

Αἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Μὴ πεποιθατέ ἐπ' ἀρχοντας, ἐπὶ υἱὲς ἀνθρώπων, οἷς ἐκ ἔστι σωτηρία. Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτῆ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτῆ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολένται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῆ. Μακάριος, ἔ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτῆ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῆ. Τὸν ποιήσαντα τὸν Οὐ-

Οὐρανῶν, καὶ τὴν γῆν, τὴν Θάλασσαν, καὶ πάντα
 πᾶς ἐκ αὐταῖς. Τῶν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν
 αἰῶνα, ποιῶντα κρίμα πρὸς ἀδικουμένους, διδόντα
 τροφὴν τοῖς πεινῶσι. Κύριος λύει πεπεδημένους,
 Κύριος σοφοὶ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοὶ κατερῆγα-
 μένους. Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσ-
 σει τοὺς πρῶτον γένους. Ὁρανοῦ, καὶ χήρας ἀνα-
 λήψεται, καὶ ὁδοὺς ἀμαρτανῶν ἀφανεῖ. Βασιλεύ-
 σαι Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ἢ Θεὸς σου Σιών εἰς
 γένεσιν, καὶ γενεάνθρωποι σου εἰς τὸν αἰῶνα.
 Καὶ ἐν τῷ καθ' ἑαυτοῦ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰῶντων σου Ἀθήναι.

Ὁ μεσοκείμενος Τίος καὶ Λόγος τῆ Θεῶ ἀθάνατος
 υπάρχων, καὶ καταθεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σω-
 τησίαν, σαρκοθετῶν ἐκ τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, καὶ
 Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀπράπτος ἐνανθρωπήσας,
 Σταυρωθεὶς τε Χρῆστέ ὁ Θεός, θανάτω θάνατον πα-
 τίσας εἰς τὴν Ἁγίαν Τριάδα, συνδοξαζόμενος
 τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Μακάρισμοί.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνησθήτι ἡμῶν Κύριε, ὅ-
 ταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
 ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακλη-
 θήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι
 τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες, καὶ διψῶντες τὴν δι-
 καιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Εἰς Στίχους Η'.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

42 ΣΥΛΛΕΙΤ. ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ.

χρότος αἱ ἡμέραι αὐτῆ, ὡσεὶ ἄνθος τῆ ἀγρῆ ἔπα
 ἐξανθήσει. Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ ἐ
 ὑπάρξει, καὶ ἐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτῆ
 Τὸ δὲ ἔλκος τῆ Κυρίας ἀπὸ τῆ αἰῶνος, καὶ ἕως τ
 αἰῶνος ἐπὶ τῆς φοβημένης αὐτόν. Καὶ ἡ δικαιοσύ
 νη αὐτῆ ἐπὶ ὑοῖς ὑἰῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν δια
 θήκην αὐτῆ· καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτῆ, τ
 ποιῆσαι αὐτάς. Κύριος ἐν τῷ Οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸ
 Θρόνον αὐτῆ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτῆ πάντων δεσπό
 ζει. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐ
 τῆ, δυνατοὶ ἰχθύ ποιῶντες τὸν λόγον αὐτῆ, τῆ εἰ
 κοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτῆ. Εὐλογεῖτε τοὶ
 Κύριον πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτῆ, λειτουργοὶ αὐτῆ
 οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτῆ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον
 πάντα τὰ ἔργα αὐτῆ· ἐν παντὶ τόπῳ τῆς Δεσπο
 τείας αὐτοῦ, εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Γεγονωτέρα φωνῆ.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντό
 μου, τὸ ὄνομα τὸ Ἅγιον αὐτῆ. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε

Καὶ ὁ Δεύτερος Χορὸς.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι

ΨΑΛΜΟΣ ρμέ. 145.

Αἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον
 τῆ ζωῆ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ
 πεποιθασί ἐν ἀρχαῖς
 καὶ ἐστὶ σωτῆρ. Ἐξέλιπον
 καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὸν γῆ
 καὶ ἀπολύεται πάντες οἱ
 καὶ ὁ Θεὸς ἰακώβ
 καὶ Κύριος τὸν Θεόν.

Οὐρανὸν, καὶ τὴν Γῆν, τὴν Θάλασσαν, καὶ πάντα
 πᾶν ἐν αὐτοῖς. Τὸν φυλάσσοιτα ἀλήθειαν εἰς τὸν
 αἰῶνα, ποιῶντα κῆμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα
 τροφὴν τοῖς πεινῶσι. Κύριος λύει πεπεδημένους,
 Κύριος σοφοὶ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοὶ κατερραγ-
 μένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσ-
 σει τοὺς προσκλύτους. Ὁρφανὸν, καὶ χήραν ἀνα-
 λήψεται, καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ. Βασιλεύ-
 σει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου Σιών εἰς
 γενεάν, καὶ γενεάν.

Καὶ ἡμεῖς, καὶ αἱεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ μογοκενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τῆ Θεῆ ἀθάνατος
 ὑπάρχων, ἢ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σω-
 τηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, καὶ
 Αἰπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
 Σταυρωθεὶς τε Χριστὸς ὁ Θεός, θάνατον θάνατον πα-
 τήσας εἰς ἂν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
 τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅ-
 ταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
 ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακλη-
 θήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι

τὴν γῆν, καὶ διψῶντες τὴν δι-
 ψήσουσι.

Μακάριοι οἱ κλαίοντες, ὅτι αὐτοὶ ἠλεῖται.

Μακάριοι οἱ ἠλεῖται, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

34 ΣΤΑΛΕΙΤ. ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ.

Προσβείαις τῶν Ἁγίων σε, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Προσβείαις τῶν Ἁγίων σε, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Δόξα. Προσβείαις τῶν Ἁγίων σου σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. β'.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος τῆ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθραπήσας. Σταυρωθεὶς τε Χριστὸς ὁ Θεὸς, θανάτῳ θάνατον παθῆσας, εἰς ὧν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'.

Στίχ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεῶ, εἰ ἐν Ἁγίοις Θαυμαστὸς ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ, ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεῶ, ὁ ἐν Ἁγίοις Θαυμαστὸς ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτῷ εἰσὶν, ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὴν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπλασαν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεῶ, ὁ ἐν Ἁγίοις Θαυμαστὸς ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Με-

ΣΥΛΛΕΙΤ. ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ. 35

Μετὰ τὴν Εἴσοδον τοῦ Εὐαγγελίου.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ,
Σῶσον ἡμᾶς Γιέ Θεέ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστὸς
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουϊα.

Ἦχος β'.

Ἀπόστολοι Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι,
Θῆσιοι, καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν βῆθωνα τελέσαν-
τες, καὶ πῶν Πίσιν πρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες
πρὸς τὸν Σωτῆρα, αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκετεύσατε,
σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστὲ τὰς ψυχὰς
τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, καὶ λύπη,
οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελείτητος.

Καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτεργῶ τῆς Κτί-
σεως, ἡ Οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε, τὴν Θεο-
φόρους Μάρτυρας, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις ἐν εἰρήνῃ
βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου,
συντήρησον πολυέλεε.

Ὁ Πρῶτος Χορὸς, εἰς Ἦχον β'.

"Ἁγιος ὁ Θεός, "Ἁγιος Ἰσχυρός, "Ἁγιος Ἀθά-
νατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Δεύτερος Χορὸς.

"Ἁγιος ὁ Θεός, "Ἁγιος Ἰσχυρός, "Ἁγιος Ἀθά-
νατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Πρῶτος Χορὸς.

"Ἁγιος ὁ Θεός, "Ἁγιος Ἰσχυρός, "Ἁγιος Ἀθά-
νατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Δεύτερος Χορὸς.

Δόξα, καὶ νῦν. "Ἁγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον
ἡμᾶς.

36 ΣΤΑΛΕΙΤ. ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ.

Ὁ Πρῶτος Κόρος γεγραυτέρα φωνῇ.

Δύναμις. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀπόστολος, τὸ Ἀλληλουϊάριον. Τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ Χερουβικόν.

Οἱ τὰ Χερουβίμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν Τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πάσαν τὴν βιωτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν.

Ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξάμεθα, ταῖς Ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενοι Τάξεσιν. Ἀλληλουϊα, Ἀλληλουϊα, Ἀλληλουϊα.

Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἀχώριστον.

Τὸ, Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα Παντοκράτορα, Ἐλεον εἰρήνης θυγατέρα αἰνέσεως.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ἄξιον, καὶ δίκαιόν ἐστι, προσκυνεῖν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἀχώριστον.

Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ Οὐρανός, καὶ ἡ γῆ τῆς Δόξης σε, Ὡσαννά ὁ ἐν τοῖς Ὑψίστοις. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου Ὡσαννά ὁ ἐν τοῖς Ὑψίστοις.

Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν Κύριε καὶ δεόμεθά σου ὁ Θεός ἡμῶν.

Μέγα τὸ Ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος Πλ. β'.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἄειμακάριστον, καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τῶ Θεῶ ἡμῶν, τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ,
τὴν

τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν· τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ πάντων, καὶ πασῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Τὸ, Πάτερ ἡμῶν ὃ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Εἰς βεήθειαν πάντων τῶν εὐσεβῶν, καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Εἰς Ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς Δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Λέγομεν τὰ Κοινωνικά ταῦτα κατὰ τὴν τυχεῦσαν ἡμέραν.

Τῇ Δευτέρᾳ. Ἦχος α΄.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτῶ Πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτῶ πυρὸς φλόγα. Ἀλληλεΐα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Τῇ Τρίτῃ. Ἦχος γ΄.

Εἰς μνημόσυτον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Τῇ Τετάρτῃ. Ἦχος δ΄.

Ποτήριον σωτηρίας λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου επικαλέσομαι. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Τῇ Πέμπτῃ. Ἦχος Πλ. δ΄.

Εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλληλεΐα, Ἀλληλεΐα, Ἀλληλεΐα.

Τῇ Παρασκευῇ. Ἦχος Πλ. β΄.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς Χριστὲ ὁ Θεός. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Τῷ Σαββάτῳ. Ἦχος α΄.

Μακάριοι οὗς ἐξελέξω, καὶ προσελάβω Κύριε

38 ΣΤΑΛΕΙΤ. ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ.

καὶ τὸ μνημόσυρον αὐτῶν εἰς γενεάν, καὶ γενεάν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Τῇ Κυριακῇ. Ἦχος Πλ. β'.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν. Ἀλλη-
λούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Κοινωνικὸν τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου.

Ἐκ στόματος κηπίων, καὶ θηλαζόντων κατηρ-
τήσω αἶνον. Ἀλληλούϊα.

Κοινωνικὸν τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄσματι Κυρίου,
Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

Χερουβικὸν καὶ Κοινωνικὸν τῇ μεγάλῃ Ε'. καὶ
ἀντὶ τοῦ πληρωθῆτω, λέγεται εἰς Ἦχον Πλ. β'.
τὸ, Τῷ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, καὶ πᾶ ἐξῆς.

Χερουβικὸν τοῦ μεγάλου Σαββάτου. Ψάλλεται
εἰς Ἦχον Πλ. α'. Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία,
καὶ τὰ ἐξῆς.

Κοινωνικὸν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἦχος δ'. Ἐξηγέρ-
θη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἀνέστη σώζων ἡμᾶς.
Ἀλληλούϊα.

Κοινωνικὸν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Πάσχα. Σῶμα Χρι-
στοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.
Ἀλληλούϊα.

Καὶ ἐν ὄλῃ τῇ Ἑβδομαδί τῆς Διακαινησίμου, τὸ
αὐτό. Κοινωνικὸν τῇ Κυριακῇ τῆ Θωμᾶ. Ἐπαίνετε
Ἱερουσαλήμ τὸν Κύριον, αἰνεῖ τὸν Θεὸν σε Σιών.

Κοινωνικὸν τῆς Αναλήψεως. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν
ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος, Ἀλλη-
λούϊα.

Κοινωνικὸν τῆς Πεντηκοστῆς. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ
ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ. Ἀλληλεία.

Ἀμήν, Ἀμήν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄ-
νό-

νόματι Κυρίου, Θεός Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπεραΐον, εὖρομεν Πίσιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριά-
δα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσε.

Ἀμήν. Εἰς ἀφῆσιν ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Τροπάριον. Ἦχος β'.

Πληρωθήτω τὸ σῶμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου Κύριε,
ἄπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς
μετασχεῖν τῶν Ἀγίων, Ἀθανάτων, καὶ Ἀχραντῶν
σου Μυστηρίων· σήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἀγιασμῷ.
Ἔλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλ-
ληλουΐα, Ἀλληλουΐα, Ἀλληλουΐα.

Ἦχος Πλ. β'.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν,
καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ'.)

ΨΑΛΜΟΣ λγ'. 33.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαντός
ἢ αἴνεσις αὐτῆ ἐν τῷ σῶματί μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ
ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου, ἀκυσάτωσαν πραεῖς, καὶ
εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί,
καὶ ὑψάσωμεν τὸν ὄνομα αὐτῆ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζή-
τησα πρὸς τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκτε με, καὶ ἐκ πασῶν
τῶν θλίψεων μου ἐρρύσατό με. Προσέλθετε πρὸς
αὐτὸν, καὶ φωτίθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ἡμῶν ἔμὴ
καταιχυνθῆ. Οὕτως ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύ-
ριος εἰσήκουσεν αὐτῆ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων
αὐτῆ ἔσωσεν αὐτὸν. Παρεμβαλεῖ Ἄγγελος Κυρίου
κύκλω τῶν φοβημένων αὐτὸν καὶ ρύσεται αὐτάς.

Γ 4

Γεῦ-

Γεύσασθε, καὶ ἴδετε, ὅτι χριστὸς ὁ Κύριος. Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέριμα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπώχυσαν, καὶ ἐπέινασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθῆ. Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ἡμᾶς. Τίς ἐστὶν ἀνδρῶπος ὁ θέλων ζῆν; ἀγαπᾶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθᾶς; Παύσον τὴν γλῶσσαν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλίσσου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιήσον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην, καὶ διάωσον αὐτήν. Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτῆ εἰς δέησιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιούντας κακὰ, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μαμηόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τῇ καρδίᾳ, καὶ τὸς ταπεινὸς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ρύσεται αὐτούς ὁ Κύριος. Φοβλάσα Κύριος πάντα τὰ ὅσα αὐτῶν, ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρὸς, καὶ οἱ μισῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δέλων αὐτῆ, καὶ ἐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δὶ εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΤΗΣ ΚΤΡΙΑΚΗΣ

Ἦχος Πλ. δ'.

ΨΑΛΜΟΣ ρκ'. 120.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἑσπέρως μου τὸ ὄνομα τὸ Ἅγιον αὐτοῦ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλαθῶμαι πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. Τὸν εὐΐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου. Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν σεφανερῶτά σε ἐν ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς. Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀστὴρ ἡ νεότης σου. Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικημένοις. Ἐγνώρισε τὰς ὁδούς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς Υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ θελήματα αὐτοῦ. Οἰκτιρῶν, καὶ ἐλεημῶν ὁ Κύριος μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, ἕκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα μνησθεῖ, Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, καὶ οὐ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ Οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς φοβημένουσιν αὐτόν. Καθ' ὅσον ἀπέχουσιν Ἀνατολαὶ ἀπὸ Δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν, Καθὼς οἰκτεῖρει Πατὴρ Υἱὸς, ὠκτεῖρσεν Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα τῶν ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμὲν. Ἀνθρωπος ὡσεὶ

Siliturg.

C 5

χόρ-

χόρπος αἱ ἡμέραι αὐτῆ, ὡσεὶ ἀνδρὸς τῷ ἀγρῷ ἔπος
 ἐξανθήσει. Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ ἐχ
 ὑπάρξει, καὶ ἐκ ἐπιγνώτεται ἔτι τὸν τόπον αὐτῆ.
 Τὸ δὲ ἔλεος τῷ Κυρίῳ ἀπὸ τῶ αἰῶνος, καὶ ἕως τῆ
 αἰῶνος ἐπὶ τῆς φοβημένης αὐτόν. Καὶ ἡ δικαιοσύ-
 νη αὐτῆ ἐπὶ ὑοῖς ὑῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν δια-
 θήκην αὐτῆ· καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτῆ, τῆ
 ποιῆσαι αὐτάς. Κύριος ἐν τῷ Οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν
 Θρόνον αὐτῆ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτῆ πάντων δεσπό-
 ζει. Εὐλογᾶτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐ-
 τῆ, δυνατοὶ ἰχθυὶ ποιῶντες τὸν λόγον αὐτῆ, τῶ ἀ-
 κοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτῆ. Εὐλογεῖτε τὸν
 Κύριον πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτῆ, λειτουργοὶ αὐτῆ,
 οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτῆ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον
 πάντα τὰ ἔργα αὐτῆ· ἐν παντὶ τόπῳ τῆς Δεσπο-
 τείας αὐτοῦ, εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Γεγονωτέρα φωνῆ,

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός
 μου, τὸ ὄνομα τὸ Ἅγιον αὐτῆ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Καὶ ὁ Δεύτερος Χορὸς.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ ρμέ. 145.

Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον
 ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
 Μὴ πεποιθήσατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ ὑγῆς ἀνθρώπων,
 οἷς ἐκ ἔστι σωτηρία. Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐ-
 τῆ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτῆ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ
 ἡμέρᾳ ἀπολένται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῆ. Μα-
 χαρίος, ἔ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς
 αὐτῆ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῆ. Τὸν ποιήσαντα τὸν

Οὐ-

Οὐρανῶν, καὶ τὴν γῆν, τὴν Θάλασσαν, καὶ πάντα
 πρὸς ἐκ αὐτῶν. Τῶν φυλάσσοιτα ἀλήθειαν εἰς τὸν
 αἰῶνα, ποιῶντα κρίμα πρὸς ἀδικουμένους, διδόντα
 τροφὴν τοῖς πενήθεσι. Κύριος λύει πεπεδημένους,
 Κύριος σοφοὶ πηλοῦς, Κύριος ἀνορθοὶ κατερράγ-
 μένους. Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσ-
 σει τοὺς πρῶσιλάτους. Ὁρασαν, καὶ χήραν ἀνα-
 λήψεται, καὶ ὄφθαλμοὺς ἀμαρτιῶν ἀφανιεῖ. Βασιλεύ-
 σαι θέροισι εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου Σιών εἰς
 γενεάς, καὶ γενεάων τε τοῦ αἰῶνος.

Καὶ εὐχὴ κατὰ κράτος καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων ἐν Ἀθήναις.

Ὁ μακαριστὸς Τίος καὶ Λόγος τῆ Θεῶ ἀθάνατος
 ὑπάρχων, καὶ καταβεβήμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σω-
 πτείαν, ἀποκαθάρσας ἐκ τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, καὶ
 Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀπρέπτος ἐνανθρωπήσας,
 Σταυρωθεὶς τε Χρῆσθ ὁ Θεός, θανάτῳ θανάτου πα-
 θήσας, εἰς ἂν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
 τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνησθήτι ἡμῶν Κύριε, ὅ-
 ταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
 ἔστιν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακλη-
 θήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι
 τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες, καὶ διψῶντες τὴν δι-
 καιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Εἰς Στίχους Η΄.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐθιγὰ θεοὶ ὄψονται.

Εἰς Στίχους Γ'.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ ἴσοι κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Εἰς Στίχους Δ'.

Μακάριοι ἐσεῖ, ὅταν ονειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ἔξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα κατ' ὑμᾶς ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ.

Χαίrete, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Δόξα, καὶ τῶν. Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ ὁσῶσον ἡμᾶς Ἰησοῦ Θεοῦ, ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν καὶ ἄλλοτράς σοι. Ἀλληλουῖα.

τὸ Τρισάγιον. τὸ Ἀλληλεῖδιον, τὸ Χερουβικόν. τὸ Πιστεύω, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ καθ' ἡμέραν Λειτουργίᾳ.

Κοινωνικὸν εἰς Ἦχον Πλ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀθην. Ἀθην.

Εἰ δέ ἐστι Μεγάλη Τεσσαρακοστή, μετὰ τὴν Στιχολογίαν τὸ, Πρὸς Κύριον· τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἡ Γένεσις, καὶ ἡ Παροιμία.

Κατευθυνθήτω ἡ Προσευχὴ μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή. Ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή. Καὶ τὸ Χερουβικόν εἰς Ἦχον Πλ. β'.

Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, σὺν ἡμῖν ἀσπράτως λατρεύουσι. Ἴδου γὰρ εἰσπορεύεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. Ἴδου θυσία μυστικὴ τετελεσμένη

α, ὅτι πένη δορυφορεῖται. πίσει καὶ πόδῳ προσέλθωμεν,
α μέτοχοι ζωῆς αἰωνίᾳ γενόμεθα. Ἀλληλουῖα,
Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

ἔτοι' τίς τὸ, Πάτερ ἡμῶν, Κοινωνικὸν εἰς Ἦχον α. Γεύ-
σαθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, Ἀλληλουῖα,
Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

καὶ. Μετὰ δὲ τὴν ἐμφαίειαν τῶν Ἀγίων Δώρων, φάλ-
λομεν ἀργῶς, καὶ μετὰ μέλης, εἰς Ἦχον Πλ. δ'.

κάς, ἡ
καθ' ἡ
Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαν-
τός ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἄρτον
Οὐράνιον, καὶ Ποτήριον ζωῆς, γεύσαθε, καὶ ἴδετε,
ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα,
Ἀλληλουῖα. Καὶ μετὰ τὰ συσεῖλαι τὰ Ἅγια.

β.
ν Χαρ
νεμί
Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνεσιῶς σου Κύριε,
ὅπως ὑμνήσωμεν τὸν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς
μεταχεῖν τῶν Ἀγίων, καὶ ἀχραπτῶν, καὶ ἀθανάτων
σε Μυσιρῶν· σήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ,
ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου.
Ἀλληλεῖα, Ἀλληλεῖα, Ἀλληλουῖα. (ἐκ γ.)

εἰρη
τῆ
Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον. Εὐλογήσω
τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ διαπαντός. Καὶ τὰ
λοιπὰ ζήτηε ἐν τῇ καθ' ἡμέραν Λειτουργίᾳ.

ΨΑΛΜΟΣ ρμδ'. 144.

Υψώσω σε ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου, καὶ εὐλο-
γήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ
αἰῶνος. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰ-
νήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τῶ αἰῶνος. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετός σφόδρα, καὶ πῆς
μεγαλωσύνης αὐτῆ ἐκ ἔσι πέρας. Γενεὰ καὶ γενεὰ
ἐπαινεῖσε τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δυνάμιν σου ἀπαγγε-
λῆ-

44 ΣΥΛΛΕΙΤ. ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῆ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Εἰς Στίχους Γ'.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Εἰς Στίχους Δ'.

Μακάριοι ἐσεῖ, ὅταν ἐνεδίῳσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι παῦ πονηρὸν ῥῆμα κατ' ὑμῶν, ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ.

Χαίrete, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Δόξα, καὶ τῶν. Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Τὸ Τρισάγιον. τὸ Ἀλληλεῖάριον, τὸ Χερουβικόν. τὸ Πιστεύω, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ κατ' ἡμέραν Λειτουργίᾳ.

Κοινωνικόν εἰς Ἦχον Πλ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν. Ἀθην. Ἀθην.

Εἰ δέ ἐστι Μεγάλη Τεσσαρακοσὴ, μετὰ τὴν Στιχολογίαν τὸ, Πρὸς Κύριον· τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἡ Γένεσις, καὶ ἡ Παροιμία.

Κατευθυνθήτω ἡ Προσευχὴ μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή. Ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή. Καὶ τὸ Χερουβικόν εἰς Ἦχον Πλ. β'.

Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν, σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσι. Ἴδου γὰρ εἰσπορεύεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. Ἴδου θυσία μυστικὴ τετελειω-

μένη

μένει δορυφορεῖται. πίσει ἢ πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίης γενώμεθα. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Τὸ, Πάτερ ἡμῶν, Κοινωνικὸν εἰς Ἦχον α'. Γεύσαθε ἢ ἴδετε, ὅτι χρῆστος ὁ Κύριος, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Μετὰ δὲ τὴν ἐμφάνειαν τῶν Ἀγίων Δώρων, ψάλλομεν ἀργῶς, καὶ μετὰ μέλεις, εἰς Ἦχον Πλ. δ'.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαντός ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἄρτον Οὐράνιον, ἢ Ποτήριον ζωῆς, γεύσαθε, ἢ ἴδετε, ὅτι χρῆστος ὁ Κύριος, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Καὶ μετὰ τὰ συσεῖλαι τὰ Ἅγια.

Πληρωθήτω τὸ εὖμα ἡμῶν αἰνεσέως σου Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὸν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μεταχειρῆν τῶν Ἀγίων, ἢ ἀχραύτων, ἢ ἀθανάτων σε Μυστηρίων· σήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἀγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλαῖα, Ἀλληλαῖα, Ἀλληλούϊα. (ἐκ γ'.)

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον. Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ διαπαντός. Καὶ τὰ λοιπὰ ζήτει ἐν τῇ καθ' ἡμέραν Λειτουργίᾳ.

ΨΑΛΜΟΣ ρμδ'. 144.

Υψώσω σε ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου, ἢ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα ἢ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, ἢ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ἢ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος. Μέγας Κύριος ἢ αἰνετός σφόδρα, ἢ τῆς μεγαλωσύνης αὐτῆ ἐκ ἔσι πέρας. Γενεὰ ἢ γενεὰ ἐπαινεσεὶ τὰ ἔργα σου, ἢ τὴν δυνάμιν σου ἀπαγγε-
λῆ-

λῆσι. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιοσύ-
 νης σε λαλήσωσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σε διηγήσονται,
 καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σε ἔρῃσι, καὶ τὴν με-
 γαλωσύνην σε διηγήσονται. Μνήμην τῆ πλήθους τῆς
 χρησότητός σε ἐξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου
 ἀγαλλιάσονται. Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
 μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος. Χριστὸς Κύριος τοῖς
 σύμπασιν, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτῆ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα
 αὐτῆ. Ἐξομολογησάθωσά σοι Κύριε πάντα τὰ ἔρ-
 γα σε, καὶ οἱ Ὅσιοί σε εὐλογησάτωσά σε. Δόξαν
 τῆς Βασιλείας σε ἔρῃσι, καὶ τὴν δυναστείαν σε λα-
 λήσωσι. Τῆ γνώρισαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν
 δυνατείαν σε, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς
 Βασιλείας σε. Ἡ Βασιλεία σε, Βασιλεία πάντων
 τῶν αἰῶνων, καὶ ἡ Δεσποτεία σε ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ
 γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσιν τοῖς λόγοις αὐτοῦ,
 καὶ ὁσιος ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις αὐτῆ. Ὑποσπρίζει
 Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ
 πάντας τῆς κατερραγμένους. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων
 εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν
 ἐν εὐκαιρίᾳ. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμ-
 πίπτῃς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν
 πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτῆ, καὶ Ὅσιος ἐν πᾶσιν τοῖς
 ἔργοις αὐτῆ. Ἐγγὺς Κύριος πᾶσιν τοῖς ἐπικαλου-
 μένοις αὐτὸν, πᾶσιν τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν
 ἀληθείᾳ. Θέλημα τῶν φοβερῶν αὐτὸν ποιήσει,
 καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει
 αὐτούς. Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας
 αὐτὸν, καὶ πάντας τῆς ἀμαρτωλῆς ἐξολοθρεύσει.
 Αἶνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐ-
 λογείτω πάσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ Ἅγιον αὐτῆ εἰς
 τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ME-

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

Ψαλλόμενα ἐν ταῖς Θείαις καὶ Ἱεραῖς Λειτουργίαις.

ΤΡΙΑΔΙΚΑ. ΗΧΟΣ Β΄.

Υμνήσωμεν πάντες θεοπρεπῶς, ἄσμασιν ἐν θρόνῳ, τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ Θεῖον, τρισυπόστατον κράτος, τὴν μίαν Βασιλείαν, καὶ Κυριότητα.

Τὰς ἀκτινοβόλους σε ἀσραπαῖς, λάμψον μοι Θεέ μου, τρισυπόστατε πανουργέ· καὶ οἶκόν με δείξον σῆς ἀπροσίτου δόξης φαιδρὸν καὶ φωτοφόρον, καὶ ἀναλλοίωτον.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, τοῦ δοξάζειν σε τὸν Θεὸν Λόγον, ὃν φρίττει, καὶ τρέμει τὰ Χερουβὶμ, καὶ δοξολογοῦσιν αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν Ζωοδότην, φόβῳ δοξάσωμεν.

ΣΤΑΥΡΩΣΙΜΑ.

Ἦμῶ σου τὴν Σταύρωσιν ἀγαθε, ἡμῶ σου τὰ Πάθη, προσκυνῶ σε καὶ τὴν Ταφὴν, τοὺς ἥλους, τὴν λόγχην, τὸν κάλαμον, τὸν σπόγγον, τὰ πάντα προσκυνῶ σου, Σῶτερ μακρόθυμε.

Θέλων ἐσταυρώθης, ὁ Λυτρωτὴ, καὶ ἐτραυματίσθης, ὑπεράγαθε δι' ἐμέ· καὶ λόγχῃ ἐτρώθης, τὴν ἀχραντὸν πλευρὰν σου· ἡμῶ τὰ μεγαλεῖα, τῆς σῆς Θεότητος.

Τὴν πετειχισμένον τῷ σῶ Σταυρῷ, καὶ ἐγκαυχωμένον, τοῖς Παθήμασί σε Σωτῆρ, στήριζόν ἐν
πέ-

πέτρα, τῶν ἐντολῶν σε Λόγε, ἀξίους ἀναδείξας,
τῆς Βασιλείας σου.

Χαῖρε σκηπτρῶν Ἁγίων τῷ Χριστῷ, Σταυρὲ ζωφό-
ρε· καύχημα τῶν Χριστιανῶν, Ἀνάκτων τὸ κλέος, καὶ
δόξα Ἰερέων, δαιμόνων καθαιρέτα, Σταυρὲ Πανάγειο.

Χαίροις τὸ τριπόδιτον τοῦ Σταυροῦ, Πανάγιον
ξύλον, ζωφόρε θεῖε Σταυρέ· ἐν σοὶ γὰρ ὁ πᾶ-
των, Θεός τε καὶ Δεσπότης, ἐξέτεινε τὰς χεῖρας,
διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

ΘΕΟΤΟΚΙΑ.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν Οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέ-
ραν λαμπηδόων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡ-
μᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποιναν τοῦ Κόσμου,
ὑμνοῖς τιμήσωμεν.

Χαῖρε τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρμονῇ, καὶ τῶν Ἀπο-
σόλων, Ἀρχαγγέλων, καὶ Πραφητῶν, Μαρτύρων,
Οσίων, καὶ πάντων τῶν Δικαίων, Ἀνύμφευτε
Παρθένε, σκέπε τὴν ποιμνὴν σου.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τῷ Λυτρωτοῦ, δέξαι πα-
ρακλήσεις, ἀναξίων σῶν οἰκετῶν, ἵνα μεσιτεύσης
πρὸς τὸν ἐκ σὲ τεχθέντα, ὦ Δέσποινα τῷ Κόσ-
μου, γενοῦ μεσίτρια.

Ἄλλαλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσκυνέν-
των, τὴν Εἰκόνα σε τὴν σεπτήν, τὴν ἰσορηθεῖσαν ὑ-
πὸ τῷ Ἀποσόλῳ, Λεκά Ἰερωτάτῃ, τὴν Ὀδηγήτριαν.

Ἰλεως γενῆ μοι τῷ ταπεινῷ, ὅτι πλὴν σε ἄλλην ἐ-
γινώσκω καταφυγὴν, ὃ ἐν ἀμαρτίαις, πάντοιας πε-
πλοισμένος, ἐλέησόν με μόνη, Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς.

ὦ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν δωρεῶν, ὦ τῆς ἀπορρήτης,
καὶ ἀφράστου διαγωγῆς, ἧς κατηξιάσθη, τὸ γένος
τῶν ἀνθρώπων, Μαρία Θεοτόκε, διὰ τῷ τύχῃ σου.

Κη·

Κήπε ἢ Παραδείσῳ ἢ Πηγῇ, Τράπεζα ἢ Στάμνε,
ἢ Λυχνία ἢ Κιβωτῇ, Πύλη Κλίμαξ Ὀρόνε, σερπή Σκπ
νῆ ἢ Πόκε, περισώζε τῆς πόθῳ σέ μεγαλύνοταξ.

Ψάλλομεν προθύμως σοὶ τὴν ψδὴν, ἴνῃ τῇ Πα-
νυμνήτῳ, Θεοτόκῳ χαρμονικῶς, μετὰ τῷ Προδρό-
μου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, δυσώπει Θεοτόκε,
τοῦ σικτειρῆσαι ἡμᾶς.

Χαῖρε ὁ Παραδείσος ὁ περπνός, ἐν ᾧ ζωῆς ξύλον
ἀνεβλάσῃσεν ἀλυσθῆς, ἢ πᾶσι παρέχεον, ἀθανα-
σίαν Κόρη, τῆς πόθῳ αὐμυῖσι, ἢ προσκυνῶσί σε.

Ἐκ νεκρῶν ἰδύσα τὸν σὸν Τίδον, Ἀχρωπε Παρθένε.
ἀπασαύτω Θεοπρεπῶς, χαρᾶς ἀνεαφράστῃ, ἢ Κτίσις
ἐπληρῆτο, αὐτὴν δοξολογῆσα, ἢ σέ γεραίρεσα.

ΤΩΝ ΑΣΩΜΑΤΩΝ.

Ω τῆς Θεωρίας σου τῆς φρικτῆς, καὶ τῆς καλ-
λονῆς σου, τῆς πυρίνης καὶ θίαυγούς, κατέχεις τὸ
Σκῆπτρον, Μιχαὴλ τῇ χειρὶ σου καὶ μέλπεις τῇ
Τριάδι, Τίμον Τρισάγιον.

Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε τῷ Χριστῷ, μὴ ἔλθῃς ὡς λέων,
ἀρειότατος ἐπ' ἐμὸν, μηδὲ τὴν ψυχὴν μου, ἀρπάξῃς
ὡς σφυδίον, ἐν ᾧρα τῷ θανάτῳ, σὺ μοι βοήθησον.

Ἐχω σέ προσάπῃν ἢ βοήθῳ, φύλακα ἢ ρύσην, τῆς
ψυχῆς μου τῆς ταπεινῆς, Μιχαὴλ Πρωτάρχα, ἢ Θεῷ
Ταξίαρχα, ἐν ᾧρα τῷ θανάτῳ, σὺ μοι βοήθησον.

Πρῶτος ὡς ὑπάρχων τῆς Στρατιᾶς τῆς Ἐπερανίε,
Ἀρχιστράτηγε Μιχαὴλ, πάρεσο προσάπα, πάντω ἡ-
μῶν ἐν μέσῳ τῶν πίσειτε ἢ πόθῳ, ἀνευφημῆντων σε.

Δεῦτε ευφημήσωμεν οἱ πιστοὶ, τοὺς δύο Φω-
στῆρας, τοὺς μεγάλους καὶ φωταυγεῖς, Μιχαὴλ
τὸν Μέγαν, καὶ Γαβριὴλ τὸν Θεῖον, τῆς δύο Τα-
ξίαρχας τοῦ Παντοκράτορος.

Χαί-

Χαίροις Ἱερώτατε Γαβριήλ, χαίροις πρατοσάτα, τῶν Ἀγγέλων προμνηυτά. Χαίροις ἀπὸ Χαίρε, μνηύσας τῆ Παρθένω, ἐν Ναζαρέτ τῆ Πόλει, ἣν μεγαλύνομεν.

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ.

Τῆ Ἀρχισραφῆς Μιχαήλ, καὶ τῆ Ἀρχαγγέλου τὸ μελωδιμα Γαβριήλ, Μυσήριον ξέρον, τῆ Θεῆ τὸ δοχεῖον, ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων, χαίρε Θεόνυμφε.

ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

Πρόδρομε Κυρία, καὶ Βαπτιστῆ, Δύχε τῆ Ἡλίου, Ἐωσφόρε φωταγώγε, τὴν ἐσκοτισμένον, τοῖς πάθεσι τῆ βίης, ψυχὴν μετὰ τὴν ἀθλίαν, σὺ φωταγώγησον.

Τὸν τῆ Ζαχαρίου Θεῖον βλασόν, καὶ τῆς Ἐλισάβετ τὴν παγκόσμιον, χαρμονίῳ τῷ φωτὶ τῷ λόγῳ, τὸν λύχνον τῆ Ἡλίου, τὸν Πρόδρομον Κυρία, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Μεῖζονα κριθούτα τῶν Προφητῶν, σὲ τὸν τῆς ἐρήμου, μέγαν ὄντως καθηγητὴν, Κύρικα τὸν Θεῖον, καὶ Βαπτιστὴν Κυρία, τὸν Πρόδρομον τὸν Μέγαν ὕμνοις δοξάσωμεν.

Τὸν τῆς Μετανοίας καθηγητὴν, καὶ τὸν Μοναζόντων, ἀντιλήπτωρα καὶ φρουρόν, τὸν ἀπὸ κοιλίας Μιτρός ἡγιασμένον, τὸν Πρόδρομον Κυρία, ὕμνοις τιμήσωμεν.

ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Πέτρον, Παῦλον, Μάρκον σὺν τῷ Λουκᾷ, Φίλιππον, Ματθαῖον, Ἰωάννην, Σίμωνα καὶ Θωμᾶν, τὸν κλεινὸν Ἀνδρέαν, σὺν Δεῖῳ Ἰακώβῳ, καὶ τὸν Βαρθολομαῖον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Τῆς Θεολογίας τὸν ἀρχηγόν, τὸν ἡγαπημένον,
Ἰωάν-

Ἰωάννην καὶ Μαθητὴν, τὸν ἐπὶ τὸ σῆθος Χριστῆ ἀνα-
πεσόντα, τὸν Μέγαν Θεολόγον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Πέτρε Ἀποστόλων ἡ Κορυφή, Παῦλε Θεοκίρυξ,
Ἰωάννη γόνε βροντῆς, Ἰάκωβε Μάρκε, σὺν τῇ λοιπῇ
ὀκταδὶ, ἀπαύτως δυσωπεῖτε, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὰς εὐήχους σάλπιγγας τοῦ Θεοῦ, νῦν τοὺς
Ἀποστόλους, εὐφημήσωμεν οἱ πιστοὶ, τοὺς πῆν
Οἰκουμένην, διδάξαντας πιστεύειν, πῆν Σάρκωσιν
τοῦ Λόγου, καὶ τῶ Ἀνάστασιν.

Πέτρε θεῖον ἄρμα Χερουβικόν, ἔρανε Παῦλε, ὀ-
χημά τε Σεραφικόν, ἡ πύρινος γλῶσσα, τῆ Θεαν-
θρώπου λόγε, πυρός με πῆς γενένης, ἀπολυτρώσα-
δε. πῆς Θεολογίας ὧ πλατισά, ὁ ἐπὶ τὸ σῆθος
τῆ Δεσπότη ἀάπεσῶν, ὧ ἡγαπημένε Παρθένε Ἰω-
άννη ὧ Θεῖε Θεολόγε, σκέπε τῆς δέλης σε.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, τοῦ δοξάζειν σε τὸν
θεηγόρον, καὶ Πατρῶν τὸν θεῖον ὑπασπιστῶν,
τὸν πῆς Ἀχαΐας, ἀντιλήπτορα τὸν θερμόν, Ἀν-
δρέαν τὸν Μέγαν, καὶ μύστην τῆ Σωτῆρος, Πρω-
τόκλητον φανότα, πάντες ὕμνοῦμέν σε.

δεῦτε τὸν Πρωτόκλητον Μαθητῆν, ἐν ὕμνοις ἀσ-
μάτων, εὐφημήσωμεν οἱ πιστοὶ, τὸν τοῦ Αἰγεάτη,
τὸ θράσος καθελόγτα, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὸ Πάθος
ἐκρημισάμενον.

Χαίροις ἀυταδέλφων ἡ ξυνωρίς, Πέτρε καὶ Ἀν-
δρέα, Ἀποστόλων ἡ καλλονῆ, μεθ' ὧν δυσωπεῖτε,
τὸν Κτίστην ὑπὲρ πάντων, πῶν πόθῳ γεραμρότων,
τὴν θεῖαν μνήμην ὕμῶν.

Χαίροις ὁ Πρωτόκλητος Μαθητῆς, χαίροις σω-
φροσύνης, καὶ ἀνδρίας στήλη λαμπρά· χαίροις ὁ
τοῦ πάθους κοινανός τῆ Κυρίου, Ἀπόστολε Θεό-
πτα, Ἀνδρέα πάντιμε.

Πᾶ-

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Προδρόμοι Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε προσβίαι, εἰς τὸ σφθῆναι ἡμᾶς.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

Ὁρφανῶν προστάτην σε καὶ χηρῶν, πεινῶντων τροφία, πενομένων τε πλουτιστήν, αἰχμαλώτων ρύστην, πλεόντων τε σωτήρα, κεκτήμεθα ταμμάκαρ, σοφέ Νικόλαε.

Ἐψωσον παλάμας σου πρὸς Θεόν, ὑπὲρ τῆ Λαῶν σου. Γεράρχα Πάτερ σοφέ, ἐξείδου μοι λύσει, πολλῶν ἀμπλακημάτων, ρυθῆναι τῆς μελλέουσας φρικτῆς κολάσεως.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Χαίροις ὁ χρυσόρρειθρος ποταμός, ὁ τὴν Οἰκουμένην, καταρδεύων ἰάμα χρυσοῦ· χαίροις ὁ τὴν γλῶτταν, χρυσοῦς καὶ τὴν καρδίαν, Χρυσόστομος μάκαρ, Πατριάρχων ἡ κρυπτός.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ.

Τὸν ἑρανόφαντορα τῷ Χριστῷ, μύστην τῷ Δεσπότη, τὸν φωσῆρα τὸν φαεινὸν τὸν ἐκ Καισαρείας, καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τὸν μέγαν πάντες ὑμνήσωμεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΤΟΝ ΘΕΟΛ.

Τῆς Θεολογίας τὸν θησαυρὸν, καὶ τῶν Θεολόγων ἀνεπίληπτον ὀδηγὸν, τὸν θεῖον ποιμένα, καὶ λειτουργὸν Κυρίου, Γρηγόριον τὸν μέγαν πάντες ὑμνήσωμεν.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ.

Τὸν τῆς Μετανοίας Καθηγητὴν, καὶ τὸν τῆς εἰρήμης
πο-

πόλιτῶν καὶ οἰκιστῶν, τὸν πύρινον σῦλον, τὸν λύχρον
τῆ Ἡλίας, Ἀντώνιον τὸν Μέγαν, πάντες τιμῶμεν.

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοὶ, τὰς τρεῖς Ἱεράρχας,
ὡς μεγάλας καὶ φωταυγεῖς, Βασίλειον ἅμα, τῷ σοφῷ
Γρηγορίῳ, τὸν μέγαν Ἰωάννην, πάντες δοξάζωμεν.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ.

Χαίροις τῶν θαυμάτων ὁ ποταμός· χαίροις ἀ-
θενόντων, καὶ πασχόντων ὁ ἰατρός· χαίροις τῶν
λογίων τοῦ Πνεύματος ὁ σπόρος, Σπυρίδων Τρι-
μυθοῦντος, Ποιμὴν τρισόλβιε.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

Τὸν μέγαν ὀπλίτην καὶ ἀθλητὴν, καὶ σεφανηφό-
ρον ἐν τοῖς Μάρτυσι θαυμαστὸν, τὸν λόγῃ τρα-
φέντα, πλευρὰν ὡς ὁ Δεσπότης, Δημήτριον τὸν
Θεῖον, ὕμνοις τιμῶμεν. Χαίροις τῶν Μαρτύρων
κλείας σερρόν, ὄντως ἀθλοφόρε, μυροβλύτα, καὶ τῶν
Πιστῶν, ὁ λόγῃ πλευρὰν σε, νυγείς ὡς ὁ Δεσπό-
της, ρείθροις τῶν σῶν αἱμάτων, πάντας ἀγίασον.

Κατακαμπτωμένους ἐν πειρασμοῖς, Ἀθλοφόρε
Μάρτυς, τῇ πρεσβείᾳ σου πρὸς Θεὸν, ζάλης πο-
λυπλόκου, ἀπαντᾷς Μυροβλύτα, ρῦσαι τοὺς σὲ
τιμῶντας, ἐξιοθαύμαστε.

Φύλαττε τὰς δούλους σου ἀθλητὰ, Μάρτυς μυ-
ροβλύτα, τοὺς τιμῶντάς σε εὐσεβῶς, καὶ ρῦσαι
κινδύνων, καὶ πάσης ἄλλης βλάβης, Δημήτριε
τρισμακάρε, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ὡσπερ ὁ Χριστὸς μου καὶ Ποιητὴς, τὴν πλευρὰν
ἐνύγη καὶ τὸ Σῶμα τὸ ζαυρὸν, οὕτω καὶ ὁ Μάρτυς,

Δημήτριος ὁ Μέγας, πλευράν τὴν μακαρίαν, λόγ-
χαις τιτρώσεται.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ.

Τὸν θερμὸν προστάτην καὶ βοηθὸν, τὸν ἐν
τοῖς κινδύνοις, ἀντιλήπτορα ταχειὸν, τῶν Μαρ-
τύρων κλέος, εἰδώλων καθαιρέτην, Γεώργιον τὸν
Μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.

Ἄστρον ἀνατέταλκε φαεινὸν, ἐκ τῆς Καππαδό-
κων, ὁ πολυάθλος τῷ Χριστοῦ, Μάρτυς καὶ φαι-
τίζει, Πιστῶν ἅπαν τὸ πλῆθος, Γεώργιος ὁ Μέ-
γας, ὃν νῦν γεραίρομεν.

Τὸν μέγαν προστάτην, καὶ βοηθὸν, καὶ τῆς
τῶν Ἀγγέλων, ἰσοστάσιον στρατιάς, τὸ σκῆ-
πτρον, τὸ νίκος, πάσης τῆς Οἰκουμένης, Γεώρ-
γιον τὸν Μέγαν, ὕμνοις τιμήσωμεν.

ΕΙΣ ΜΑΡΤΥΡΑ.

Τὸν ἐν Ἀθλοφόροις θαυματουργὸν, ἢ τὸν ἐν ἀνάγ-
καις, ἀπροσμάχητον βοηθὸν, τὸν θεῖον ὀπλίτην, Μάρ-
τυρα Κυρίε, Γεώργιον τὸν Μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.

ΕΙΣ ΠΑΡΘΕΝΟΜΑΡΤΥΡΑ ΓΥΝΑΙΚΑ.

Τὴν λαμπάδα πάντες τὴν φαεινὴν, καὶ τῆς
Παρθενίας, τὸν ἀσύλητον θισαυρὸν, τὴν Νύμφην
Κυρίου, καὶ ἄσπιλον ἀμνάδα, Μαρτίαν τὴν Ἀ-
γίαν, πάντες τιμήσωμεν.

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοὶ, Ἄννα τὴν Ἀγίαν,
τὴν Προμήτορα τῷ Χριστῷ, τὴν ἀξιοθεῖσαν γεννηῆσαι
τὴν Παρθένον τὴν μόνην Θεοτόκον, ἢ παναμώμητον.

NE:

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων σου προσευχαῖς, Προφη-
τῶν, Μαρτύρων, καὶ Ἁγίων Ἱεραρχῶν, ἢ παύ-
των τῶν Ὁσίων, ψυχὰς ἅς προσελάβου, ἀνά-
παυσον οἰκτιρμῶν, ὡς ὑπεράγαθος.

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ.

Ἡ τὸ χαῖρε δι' Ἀγγέλου δεξαμένη, ἢ τεκῆσα τὸν
Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε πρὸς σὲ μεγαλύνοντας.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΔΕΙΨΝΑ.

Πρόσδεξαι Κύριε τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρ-
τωλῶν, ὡς προσεδέξω Ἀβραὰμ τὴν θυσίαν, καὶ
Πέτρου τὴν μετάνοιαν, τοῦ Τελώνου τὸν στεναγ-
μόν, καὶ τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα, καὶ Μυροφόρων
Γυναικῶν τὰ θυμιάματα, τῷ Ληστῇ τὴν ὁμολογίαν
ἐπὶ τὸν Σταυρὸν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς δεομένους σε.

Τῆς ὀργῆς σε τὴν ἀγαπάκησιν, εἰς εἰρήνην με-
τάβαλε, καὶ σῶσον τὸν Κόσμον σου, ὡς ἀγαθὸς
καὶ φιλάθρωνπος.

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὁ Ναός ὁ ἀκατάλυτος,
μᾶλλον δὲ ὁ Ἅγιος, καθὼς βοᾷ ὁ Προφήτης· Ἅ-
γιος ὁ Ναός σου θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Τὴν πᾶσιν ἐλπίδα με, εἰς σὲ ἀνατίθηναι, Μή-
τηρ τῆς ζωῆς, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

ΨΑΛΜΟΣ ὁ. 5ο.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σε, ἢ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά με. Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς αἰο-
μίας

μίας με, ἢ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας με καθάρισόν με.
 Ὅτι τὴν ανομίαν με ἐγὼ γινώσκω, ἢ ἡ ἀμαρτία
 με ἐνώπιόν με ἐστὶ διαπατός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον,
 ἢ τὸν τυχόντ' ἐνώπιόν σε ἐποίησα· ὅπως ἀνδικαί-
 θης ἐν ταῖς λόγους σου, ἢ νικήσης ἐν τῷ κρίνειντάί σε.
 Ἰδὲ ᾧ ἐν ανομίαις συνελήφθην, ἢ ἐν ἀμαρτίαις
 ἐκίστησέ με ἡ Μήτηρ μου. Ἰδὲ ᾧ ἀλήθειαν ἠγά-
 πησας· τὰ ἄδυλα ἢ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδή-
 λωσάς μου. Ῥαστείς με ὑσώπῳ, ἢ καθαρὸν θέσο-
 μαι, πλυεῖς με, ἢ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
 Ἀκτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν, καὶ εὐφροσύνην ἀγαλ-
 λιάσονται ὅσ' εἰς τεταπεινωμένα. Ἀπόσρεψον τὸ πρό-
 σωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν με, ἢ πάσας τῆς ἀ-
 νομίας με ἐξάλειψον. Καρδίας καθαρὰν κτίσον ἐν
 ἐμοὶ ὁ Θεός, ἢ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίρισον ἐν τῆς
 ἐγκαίτοις με. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τῆ προσέπῃ
 σου, ἢ τῆ Πνεύμα' σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀπαπέλης ἀπὸ
 ἐμῆ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τῆ σωτηρίας σου,
 ἢ πνεύματι ὑγεμονικῶ σῦριξόν με. Διδάξω ἀνόμι-
 ας ὁδὸς σου, ἢ ἀσεβείας ἐπὶ σέ ἐπιστρέψωσι. Ῥῦ-
 σαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου
 ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
 Κύριε τὰ χεῖλη με ἀνοίξεις, ἢ τὸ στόμα με ἀναγ-
 γελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίας,
 ἔδωκα αὐτῶν, ὀλοκαυτώματα ἐκ εὐδοκίας. Θυσία τῷ
 Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίας συντετριμ-
 μένην, καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός ἐκ ἐξυδενώσας.
 Ἀγάθυνε Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
 οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις
 θυσίας δικαιοσύνης, ἀναφοράν ἢ ὀλοκαυτώματα·
 τότε ανοίξωσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχες.

Τ Ε Λ Ο Σ.

